ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 17 Αὐγούστου 1908. Ἀριθ. (205—33)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.
Ἐτησία δραχ. 12
Ἐξάμηνος δραχ. 6

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 20
Ἐξάμ. » » 10

Τὸ φύλλον λεπ. 25

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΛΓΗΡΙΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡ.
Ἐτησία δραχ. 6
Ἐξάμηνος δραχ. 3

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία φρ. χρ. 10
Ἐξάμ. » » 5

Τὸ φύλλον λεπ. 10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24 (Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,, ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ· ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ (ΚΑΪΡΟΝ)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΜΕΝ εὐφροσύνως τὴν ἐν Κ]πόλει συγκρότησιν τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων Δημοσιογράφων ὡς τὴν πρώτην ἐπιβλητικὴν καὶ πανηγυρικὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως καὶ ὀργανώσεως ὑπὸ τὸ νέον ἐν Τουρκίᾳ πολιτικὸν καθεστώς. Ἡ ὁμόφωνος δὲ δήλωσις εἰς ἣν ἀμέσως προέβη ὅτι τ' ἀπ' αἰώνων προνόμια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρέπει πρωτίστως νὰ παραμένουν ἄθικτα καὶ ὑπὸ τὴν νέαν κατάστασιν ἀποτελεῖ τὴν ἀσάλευτον βάσιν τοῦ ἐθνικοῦ μας προγράμματος ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στηριχθῇ ἐν πνεύματι ἐκπολιτιστικῆς ἁμίλλης καὶ δράσεως ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ζωὴ καὶ ὑπόστασις.

* * *

ΕΚ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΥ καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἴσως τὴν Κ]πολιν, ἐν Μακεδονίᾳ ἰδίως εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ὀργανωθῶσιν συμπαγῶς καὶ σθεναρῶς αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις. Οἱ Βουλγαροι καὶ θορυβοῦν καὶ ἐργάζονται. Δι' ἡμᾶς ἂς λείπῃ ὁ θόρυβος· ἀρκεῖ νὰ γίνεται ἐργασία συστηματικὴ, ἐπίμονος, ἐνθουσιώδης, θετική. Πρέπει ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν Μακεδονίᾳ νὰ παρουσιασθῇ μὲ ἓν μέτωπον ὑψηλὸν ὑπερήφανον πλατύ. Ἡ Ἑλληνικὴ φιλοπατρία καὶ τὸ Ἑλληνικὸν δαιμόνιον πρέπει ν' ἀναλάμψουν ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ αἴγλῃ προπάντων ἐν Μακεδονίᾳ. Ὅλοι—ἀπὸ τὸ ἄνθος, λόγῳ πνεύματος, θέσεως, περιουσίας, κοινωνικῆς ἐπιβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου μέχρι τῶν μεγάλων ἐνθουσιωδῶν μαζῶν τοῦ λαοῦ—ἂς εἰσφέρουν τὰς δυνάμεις των, τὸν ζῆλον των, τὴν φιλοτιμίαν των, τὴν δραστηριότητά των. Ἤγγικεν ἤδη ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς πάνοπλος —μὲ τὰ ὅπλα τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ πνεύματος—θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγῶνα ἵνα διατρανώσῃ τὴν ὑπέροχον αὐτοῦ ἐκπολιτιστικὴν ζωὴν καὶ ἀκμὴν καὶ ἵνα διὰ τῶν πραγμάτων ἀποδείξῃ πόσον εἰλικρινῶς θέλει νὰ συμπράξῃ μετὰ τῶν Νεοτούρκων εἰς τὸ ἔργον τῆς εἰρηνικῆς ἀναπλάσεως τῆς Τουρκίας,

* * *

ΟΙ χωροφύλακες ξεσπαθωμένοι ἐν μέσαις Ἀθήναις. Οὔτε προσωπικὴν ἐλευθερίαν σέβονται τῶν πολιτῶν οὔτε τὸ οἰκογενειακὸν ἄσυλον. Ὄξω τὰ πιστόλια καὶ τὰ σπαθιὰ καὶ πάρτον μέσα, ἂν ἡ σφαῖρα δὲν ἐξαπλώσῃ νεκρὸν τὸν Ἀθηναῖον ραγιὰν τὸν λεγόμενον φεῦ! ἐλεύθερον Συνταγματικὸν πολίτην. Ἡ γενναιότης τῶν ζαπτιέδων μας —ζαπτιέδες πρέπει νὰ τοὺς λέμε πλέον ἀφοῦ τοιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσι ἐν Τουρκίᾳ—προχωρεῖ καὶ μέχρι τοῦ ξυλοκοπεῖν καὶ ξεμαλλιάζειν γυναῖκας εἰς αὐτὰ τὰ δωμάτιά των Αἱ ἐφημερίδες ὅλαι ἐστιγμάτισαν τὰς πρωτακούστους ἀστυνομικὰς ἀγριότητας, αἱ ὁποῖαι ἀνεστάτωσαν τὴν ὁδὸν Σωκράτους. Ἐνῷ δὲ τὰ ἡρωϊκὰ αὐτὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐπυροβόλουν κατὰ πολιτῶν ἐν μέσῃ ὁδῷ καὶ ἔδερνον οἱ γεννάδαι γυναῖκας, ἐκοιμῶντο ἢ τίς οἶδε ποῦ ἐγλυκοπερνοῦσαν τὰς ὥρας των ὅταν ὁ βαπτισθεὶς νέος Μουρούζης ἐθαλασσοποίει τὰ ζυθοπωλεῖα τῆς πλατείας Ὁμονοίας

* * *

Ο κ. ΛΕΒΙΔΗΣ θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ἀκόμη ὅτι ἔχει πυγμήν. Δὲν τὴν εἴδομεν ὅμως πουθενὰ ἀκόμη ὑψουμένην καὶ καταφερομένην κατὰ τῆς καταισχυνούσης ὄχι ἁπλῶς τὸν νόμον, ὄχι τὴν τάξιν, ἀλλὰ αὐτὸν τὸν ἀνθρωπισμὸν ἀνηκούστου ταύτης συμπεριφορᾶς ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ἐδῶ δὲν χρειάζεται γάντι, κ. ὑπουργέ. Γάντι, ναί; ἀλλὰ σιδερένιο. Τὸ ἔχετε; Δείξατέ το!

* * *

ΑΛΛ' ΥΠΕΡ τὴν πυγμὴν τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν ὑψούμενον τὸν λαϊκὸν γρόνθον; Ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ γρόνθος; Ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ λαός: Ποῦ εἶνε αἱ τάξεις τῶν ἐπιστημόνων, τῶν ἐμποροβιομηχάνων, τῶν τόσων ἐπαγγελματικῶν τάξεων, νὰ ἐξαναστοῦν κατὰ τῆς ἀφορήτου ταύτης καταστάσεως; Ποῦ εἶνε μία γενναία καὶ εὔτολμος πρωτοβουλία, ἡ ὁποία νὰ συμπυκνώσῃ τὴν κοχλάζουσαν κοινωνικὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν κατευθύνῃ συγκεντρωμένην κατὰ τῆς ἐπικρατούσης φαυλοκρατίας; Πρέπει λοιπὸν νὰ φέρωμεν **Νεοτούρκους** ἵνα ἐρεθίσουν τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν φιλοπατρίαν καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ αἴσθημα τῆς αὐτοσυντηρίσεως τῶν διευθυνουσῶν παρ' ἡμῖν τάξεων;

Ὦ! τῆς νεοελληνικῆς μοιρολατρείας!

* * *

ΕΧΟΜΕΝ, λέγει, Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον κηρύσσει ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ τὸ ἄσυλον εἶνε ἀπαραβίαστα! Δικαιώματα — κουροφέξαλα καὶ σκιά! Δικαιώματα—εἰρωνεία καὶ παίγνιον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πρώτου τυχόντος αὐθάδους χωροφύλακος, τοῦ πρώτου τυχόντος φατριάζοντος ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως. Διότι τὰ ἱερώτατα ταῦτα τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, αἱ πρώτισται αὗται λαϊκαὶ ἐλευθερίαι εἶνε μὲν γραμμέναι εἰς τὸ Σύνταγμα δὲν ἔχουν ὅμως **κανένα νόμον** ἵνα τὰς ἐξασφαλίζῃ κατὰ τῆς αὐθαιρεσίας τῆς ἀρχῆς, ὁ ὁποῖος νὰ τιμωρῇ τὰς παρεκτροπὰς τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Διότι ἀντὶ νόμων συμφώνων πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, ἐξασφαλιζόντων διὰ νομοθετικῆς κυρώσεως τὰς ἐν τῷ Συντάγματι ἀναγεγραμμένας πολιτικὰς καὶ ἀστικὰς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν, ἔχομεν ἀκόμη ἐν ἰσχύϊ τὰ ἐπὶ Βαυαροκρατίας καὶ Ὄθωνος ἐκδοθέντα ἀνελεύθερα καὶ τυραννικὰ Β. Διατάγματα τὰ ὁποῖα εἶνε τόσον ἀντίθετα πρὸς τὸ Σύνταγμα, ὅσον ὁ Βόρειος πόλος πρὸς τὸν Νότιον! Διοικούμεθα δηλ. σήμερον ἀκόμη ὄχι ὅπως θέλει τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 ἀλλ' ἀπὸ τὴν μοναρχικὴν νομοθεσίαν τοῦ Ὄθωνος. Δι' αὐτὸ συντελοῦντος τοῦ κομματισμοῦ ὀργιάζουν αἱ διάφοραι ἐξουσίαι εἰς βάρος τῶν ἱερωτάτων τοῦ πολίτου δικαιωμάτων. Δι' αὐτὸ σαπίζει ὁ κόσμος εἰς τὰς φυλακὰς μὲ πολυμήνους διὰ ψύλλου πήδημα προφυλακίσεις, δι' αὐτὸ οἱ χωροφύλακες δέρνουν καὶ σκοτώνουν ἀληπασσαδικῶς, δι' αὐτὸ τὸ οἰκογενειακὸν ἄσυλον, τὸ ἄδυτον τῆς οἰκογενείας βεβηλοῦται καὶ καταπατεῖται ἀναισχύντως καὶ τυραννικῶς.

* * *

ΚΑΙ ΚΑΜΜΙΑ Βουλὴ καὶ καμμία Κυβέρνησις, καὶ κανεὶς ὑπουργὸς καὶ κανεὶς βουλευτὴς ἀπὸ τοὺς κοπτομένους ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων θεσμῶν καὶ ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελλομένους τὸν λαϊκὸν προστάτην κοινοβουλευτικὸς ἢ ψευτοκοινοβουλευτικὸς ἢ δημοκράτης ἢ ψευτοκοκκινοσκούφης—δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τῶν αὐλικῶν—μολονότι δυστυχῶς ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις ἀπεδείχθησαν καὶ ἀποδεικνύονται κατ' ἐξοχὴν αὐλοκόλακες—δὲν ἔσχε ποτὲ τὴν πολιτικὴν φιλοτιμίαν καὶ δὲν ἠσθάνθη τὰ στήθη του νὰ δονῇ πράγματι σπινθὴρ λαϊκῆς ἀγάπης καὶ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ πολίτευμα

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Η ΘΕΑΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Οἱ Ἀρμένιοι τῆς Σμύρνης ἐπανηγύρισαν κατὰ πρωτότυπον τρόπον, δι' ἁρματοδρομικῆς δηλ. παρελάσεως καὶ διαδηλώσεως τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Συντάγματος. Τὸ γραφικώτερον καὶ ἐλκυστικώτερον μέρος τῆς διαδηλώσεως ταύτης ἀπετέλουν ἐκτάκτου ὡραιότητος καλλίσωμοι καὶ καλλιβλέφαροι Ἀρμένισσαι παρθένοι, αἱ ὁποῖαι μὲ ὡραίας ἀμφιέσεις ἐσυμβόλιζον ἢ μὲν τὴν ὁμόνοιαν τοῦ λαοῦ, ἡ δὲ τὴν ἐλευθερίαν, ἡ δὲ τὴν εἰρήνην στέφουσαν τὸν στρατόν. Ἡ συμβολίζουσα τὴν ἐλευθερίαν ὡς ἄγαλμα ὡραῖα καὶ μεγαλοπρεπὴς νεᾶνις φαίνεται εἰς τὴν φωτογραφίαν μας ὑπερηφάνως ἀτενίζουσα τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ ἁρματός της, τὰ ἡνία τοῦ ὁποίου κρατοῦν ἀγγελόμορφοι παῖδες. Ὅλη ἡ Σμύρνη ἐπευφήμησεν εἰς τὸ ὡραῖον θέαμα.

(Φωτογρ. Ἀθανασιάδου)

ἵνα ζητήσῃ ἵνα ἐπαιτήσῃ καὶ ἐπιτύχῃ τὴν ψῆφιν νόμων, οἵους ἐπιβάλλει τὸ Συνταγμα, διὰ των ὁποίων νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία, τὸ ἄσυλον καὶ τ'ἄλλα δικαιώματα τῶν πολιτῶν.

'Αλλ' ὅλοι ἐφενάκιζον καὶ φενακίζουν τὸν λαὸν συνειθίζοντες καὶ ὠθοῦντες αὐτὸν εἰς τὴν διαφθορὰν, εἰς τὴν παρανομίαν, εἰς τὴν τυραννίαν, εἰς τὸν ἐκφαυλισμὸν τῶν χαρακτήρων καὶ συνειδήσεων φοροολογοῦντες αὐτὸν μέχρι γδαρσίματος, καλύπτοντες τὰς καταχρήσεις καὶ τὸ ἔγκλημα.

* * *

ΜΙΑ μόνον φωνὴ ἠγείρετο κατὰ τῆς φαύλης καταστάσεως. Μία μόνον φωνὴ ὑψοῦτο συμβουλεύουσα τὴν περιφρούρησιν τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων, τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ τὰ κελεύσματα τοῦ Συντάγματος. Ἡ φωνὴ τοῦ ἀειμνήστου Φλογαΐτου. Δυστυχῶς ἡ φωνή του ἦν φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐπνίγετο εἰς τὸ πέλαγος τῆς κομματικῆς ἀκολασίας. Σήμερον δὲν ἀκούομεν καμμίαν.

'Αλλὰ νομίζουν οἱ ὑπεύθυνοι ὅτι δύναται ἀτιμωρητεὶ νὰ παραταθῇ ἡ ἀποτρόπαιος αὐτὴ κατάστασις ; Δὲν φοβοῦνται τὴν ἔκρηξιν θυέλλης ἐν πλήρει αἰθρίᾳ ; Δέν φοβοῦνται ἀντίκτυπον τοῦ νεοτουρκικοῦ κινήματος ἐν 'Ελλάδι ;

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

—Καὶ πάλιν οἱ 'Ολυμπιακοὶ τοῦ Λονδίνου.

'Ενῷ οἱ πλεῖστοι τῶν ἐν Λονδίνῳ ρέπορτερ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων, ἤρχισαν καὶ ἐτελείωσαν μὲ τὴν αὐτὴν ἀπαισιόδοξον νότα ἀπαισιοδοξίας περὶ τῶν ὀλυμπιακῶν, ἀντὶ νὰ μᾶς δώσουν λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν ἀγώνων (καὶ ὄχι τῆς κακοκαιρίας καὶ τῆς ὀμίχλης) ἀνταξίαν τῶν μεταβατικῶν των ἐξόδων, οἱ ἰταλοί ἀδελφοί μας, ἐπιτροπαὶ καὶ τύπος εἶνε κατενθουσιασμένοι διὰ τὴν ἔκβασιν, διὰ τὴν νίκην τῶν ἰδικῶν των, «ἡ ὁποία νίκη, λέγουν θὰ ἀφυπνίσῃ σωτηρίως τὴν ἰσχυρὰν ἰταλικὴν νεολαίαν» καὶ ὁ γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς 'Ιταλίας ἐκφράζει τὴν χαράν του διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν 'Ιταλῶν εἰς τὴν 'Ολυμπιάδα τοῦ Λονδίνου διότι «ἐξ ἑκάστης νέας 'Ολυμπιάδος νέα διδάγματα προκύπτουν διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγήν»

Εἶναι εὐχάριστον ὅτι ἄλλοι μεσημβρινοὶ λαοὶ εἰς οὓς ὁ ἥλιος καὶ ἡ θαλπωρὴ τοῦ κλίματος δὲν εἶνε ἄγνωστοι, εὑρίσκουσιν ὅτι οἱ ἑλληνικοὶ ἀγῶνες ἔχουν ἐσωτερικήν τινα ἀξίαν ἀνεξαρτήτως τῶν μαρμάρων καὶ τῆς καλοκαιρίας.

— 'Υπάλληλος ποῦ θὰ τὸν ζηλεύσουν ὅλοι.

'Ο κ. Ραϋνόλδης Δημητριάδης, τοῦ ὁποίου ὅλοι ἐπαινοῦν τὴν εἰδικότητα εἰς τὰ γεωργικά, δὲν ἔγεινε δεκτὸς ὡς Διευθυντὴς τῆς ὑπὸ τῆς Α. Μ. προεδρευομένης Γεωργικῆς 'Εταιρίας, διότι ἐζήτει 1000 δραχμὰς τὸν μῆνα. 'Ο γράφων γνωρίζει προσωπικῶς ἕνα τῶν δύο Διευθυντῶν μιᾶς 'Αγαθοεργοῦ Γεωργικῆς 'Εταιρείας μὴ εἰδικὸν ἔχοντα μισθὸν 3 χιλιάδων φράγκων ἐκτὸς ἄλλων ἐκτάκτων!

'Αλλ' αὐτὰ δὲν εἶναι τίποτε.

'Ο κ. Τζὼν Χάϋς Χάμμον μηχανικὸς τῶν ἡνωμένων 'Οριχείων τῆς Νοτίου 'Αφρικῆς ἀπολαμβάνει ὡς μισθὸν 200,000 λίρας = 5,000,000 φράγκων ἐτησίως!

Αἱ 'Εταιρείαι τοῦ προσέφερον κατ' ἀρχὰς 30,000 λίρες ἀλλ' αὐτὸς τὰς ἀπεποιήθη περιφρονητικῶς. 'Επειδὴ ἐθεωρήθη καταλληλότατος διὰ τὴν ἐργασίαν του, αἱ 'Εταιρείαι ἠναγκάσθησαν νὰ τοῦ δώσουν τὸν μισθὸν τὸν ὁποῖον ἐζήτει.

—Αἱ συνεντεύξεις τοῦ Κρόμβερ καὶ τῆς 'Ισχλ

Μετὰ τὴν ἐν Κρόμβερ συνέντευξιν τοῦ Γουλιέλμου καὶ τοῦ 'Εδουάρδου, ἐπηκολούθησεν ἡ τῆς 'Ισχλ μεταξὺ 'Εδουάρδου καὶ Φραγκίσκου 'Ιωσήφ. Εἴπομεν ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐπιθεωρήσεως, ὅτι ἡ προσοχὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς διπλωματίας εἶνε τώρα ἐστραμμένη ὅλη εἰς τὰ ἐν Τουρκίᾳ συμβαίνοντα. Επομένως εἰς τὰς συνεντεύξεις αὐτὰς πρῶτον ἀντικείμενον συνομιλίας ὑπῆρξεν ἡ Νέα Κατάστασις ἐν Τουρκίᾳ. Συνεφωνήθη ἢ μᾶλλον ἐπεκυρώθη ἐν αὐταῖς τὸ καὶ πρῶτον ἀποφασισθὲν τῆς ἀναβολῆς πάσης εὐρωπαϊκῆς ἐπεμβάσεως διπλωματικῆς εἰς τὰ ἐν Τουρκίᾳ, μέχρις ὅτου ἡ Νέα Κατάστασις δώσῃ δείγματα τῆς ἐπαρκείας της ἢ μὴ διὰ τὴν καθησύχασιν τῆς χώρας. Προσέτι δὲ εἰς τὰς συνεντεύξεις διελύθησαν καὶ τὰ νέφη τῆς διχονοίας, ἡ ὁποία κατόπιν τῆς ἐν Ρεβὰλ συνενοήσεως τῆς δειξάσης τάσεις μονοπωλειακὰς ἀγγλορωσσικῆς κηδεμονίας ἐν 'Ανατολῇ, εἶχε ἐπιδεινωθῇ εἰς τὰς μεταξὺ 'Αγγλίας καὶ Γερμανίας σχέσεις.

Τὰς σχέσεις ταύτας ἐχαρακτήριζε πρὸ πολλοῦ δυσπιστία ὄχι μόνον περὶ ἐμπορικῆς ἐπικρατήσεως ἀλλὰ καὶ περὶ πολιτικῆς ἐν ἀποτέρῳ μέλλοντι οὐ μόνον ἐπικρατήσεως ἀλλὰ καὶ στρατιωτῆς ἐπιδρομῆς.

ΠΩΣ ΕΓΕΙΝΑ ΜΕΓΑΣ ΔΡΟΜΕΥΣ !

ΕΧΕΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ Ο ΔΟΥΡΑΝΔΟΣ

ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΕΙΟΥ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Σκέψεις καὶ συμβουλαὶ διὰ τοὺς δρομεῖς

Αἱ ἐπιτυχίαι μου ὡς δρομέος, λέγει ὁ Δουράνδος, ὀφείλονται ὅλως τυχαίως εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ πατρός μου καὶ ὄχι εἰς ἄσκησιν τὴν ὁποίαν ἔκαμα ἐπὶ σκοπῷ ἀθλητισμοῦ. Καὶ πρῶτα, ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι ἐκ φύσεως ἐγεννήθην λεπτοφυὴς καὶ ὅτι χωρὶς τὰς φιλοστόργους περιποιήσεις τῆς μητρός μου δὲν θὰ ἤμην σήμερον εἰς τὴν ζωὴν ἵνα διαγωνισθῶ εἰς τὸν μέγαν Μαραθώνειον ἀγῶνα. Ἔζησα ἕως εἰς τὴν ἡλικίαν δώδεκα ἐτῶν εἰς τὸ Κορέγκιο τῆς Βορείου Ἰταλίας. Μετὰ ταῦτα ὁ πατήρ μου μετέβη εἰς τὴν Κάρπη πόλιν ἀπέχουσαν 20 μίλλια τῆς πρώτης καὶ ἐκεῖ ἤνοιξε τὸ δεύτερον ζαχαροπλαστεῖον του.

Κατ' ἀνάγκην δρομεύς !

Ἀτυχῶς αἱ ἐργασίαι του δὲν ἐπήγαιναν καλὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἠναγκάσθην νὰ διακόψω τὰς σπουδάς μου διὰ νὰ τὸν βοηθήσω εἰς τὸ κατάστημα. Τότε οὔτε κατ' ὄναρ ἐφαντάσθην ποτὲ ὅτι αἱ δυσχερεῖς αὐταὶ περιστάσεις θὰ ἐγένοντο ἀφορμὴ νὰ συναγωνισθῶ εἰς τοὺς 'Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ Λονδίνου καὶ ὅτι θὰ καθίστων τὸ ὄνομά μου γνωστὸν εἰς τὰς πέντε Ἠπείρους.

Καὶ ἰδοὺ πῶς.

Τὸ μαγαζί μας ἀπεῖχε περίπου δύο μίλλια ἀπὸ τὸ σπίτι μας καὶ ἐγὼ ὤφειλον κάθε πρωὶ νὰ σηκωθῶ ἐνωρὶς ὥστε νὰ ἀνοίξω τὸ μαγαζὶ κατὰ τὰς 5 1/2 διότι ἡ πελατεία μας ἦτο κατὰ τὸ πλεῖστον πολὺ πρωϊνή. Διὰ τοῦτο ἔπρεπε να βρεθῶ πολὺ τακτικὰ εἰς τὸ μαγαζί. 'Αλλὰ, καθὼς συμβαίνει εἰς πολλὰ παιδιὰ ὅλου τοῦ κόσμου, εἶχα μίαν φυσικὴν ἀδυναμίαν ποῦ μ' ἐμπόδιζε πολλάκις νὰ σηκωθῶ πολὺ ἐνωρίς. Ὡς ἐκ τούτου ὅταν ἠγειρόμην ἀργὰ ἠναγκαζόμην νὰ τρέχω τὰ δύο μίλλια διὰ νὰ κερδίσω καιρόν.

Δύσκολος ἀρχὴ

Κατ' ἀρχὰς τὸ πρᾶγμα ἦτο ὀχληρὸν δι' ἐμὲ ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πατήρ μου ἦτο μᾶλλον αὐστηρὸς, ἠναγκάσθην νὰ ἐξακολουθήσω νὰ τρέχω διὰ νὰ φθάνω ἐγκαίρως. 'Αλλὰ προϊόντος τοῦ χρόνου, παρετήρησα ὅτι τόσον αἱ δυνάμεις μου ὅσον καὶ ἡ ἀναπνοή μου εἶχον τόσον βελτιωθῆ, ὥστε ἠδυνάμην νὰ τρέχω χωρὶς κόπον. 'Αλλ' ἂν καὶ τὸ περιστατικὸν αὐτὸ μὲ εἶχεν ἐξασκήσει ἀρκετὰ εἰς τὸν δρόμον, καθ' αὐτὸ ἤρχισα νὰ τρέχω, συστηματικῶς μόλις πρὸ τεσσάρων ἐτῶν δηλαδὴ ἀπὸ τὸ δέκατον ὄγδοον τῆς ἡλικίας μου.

Ἐν 'Ιταλίᾳ οἱ ἀγῶνες ἐκτιμοῦνται ἐξ ἴσου καθὼς καὶ ἐν 'Αγγλίᾳ καὶ σχεδὸν ὅλοι οἱ νέοι εἶνε ἐγγεγραμμένοι εἰς μίαν ἀθλητικὴν 'Εταιρίαν τοῦ τόπου. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ οἱ καλλίτεροι ἀθληταὶ ἐπιδίδονται εἰδικῶς εἰς ἓν εἶδος ἀγώνων.

Τοιουτοτρόπως ὅταν ἔγινα δεκαοκτὼ ἐτῶν ἐνεγράφην εἰς τὸν ἐντόπιον ἀθλητικὸν Σύλλογον εἰδικῶς ὡς δρομεύς. Καὶ καθ' ἑκάστην, μετὰ δωδεκάωρον διαμονὴν εἰς τὸ κατάστημα, ἐπήγαινα νὰ ἀσκηθῶ. Κατ' ἀρχὰς διήνυον τρία μίλλια κάθε ἀπόγευμα. Μετὰ ταῦτα μοῦ ἦλθε ἐπιθυμία νὰ κάμω ἓξ μίλλια καὶ ἔπειτα ἐννέα, αὐξάνων τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν.

Ἀπαραίτητος ἡ ἀποφασιστικότης

Ἴσως ἡ ἐπιτυχία μου ὀφείλεται εἰς τὴν ἀποφασιστικότητα μεθ' ἧς ἠσκούμην διότι ἔτρεχον κάθε ἡμέραν, εἴτε ὁ καιρὸς ἦτο ὑγρὸς εἴτε καλός. Πολλάκις εὑρέθην εἰς θέσιν ποῦ μοῦ ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον νὰ τρέχω. 'Αλλὰ πάντοτε ἐβίαζον τὸν ἑαυτόν μου ἵνα συμπληρώσω τὴν ἀπόστασιν τὴν ὁποίαν εἶχον ἤδη προαποφασίσῃ. Καὶ εὗρον ὅτι ἡ ἀποφασιστικότης αὐτὴ μὲ συνέδραμε πολὺ πάντοτε εἰς ὅλους τοὺς ἀγῶνας δρόμου εἰς οὓς συνηγωνίσθην. Τοιουτοτρόπως, ἐκανόνιζον πάντοτε τὸν ἑαυτόν μου εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ ὑπολείπωμαι τῆς κτηθείσης ταχύτητος, ἀπ' ἐναντίας προσπαθῶν νὰ κερδίσω ἑκάστοτέ τι κατὰ τὴν ταχύτητα.

Αἱ μέθοδοι τοῦ Δουράνδου.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα δὲν ἀκολουθῶ τυφλῶς τὰς συνήθεις μεθόδους τῶν γυμναστῶν. Ἐπὶ παραδείγματι, ἐὰν ἔχω ἀνάγκην νὰ φθάσω γλήγορα εἰς μακρὸν ἀγώνισμα, τότε ξεκινῶ πάντοτε μὲ ταχύτατα τὴν ὁποίαν συγκρατῶ ὅσον δύναμαι. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ἂν ξεκινῶ βραδέως, τότε κουράζομαι ταχύτερον, καὶ ἐπομένως θὰ εὑρεθῶ εἰς τὴν ἀδυναμίαν νὰ κάμω μίαν δυνατὴν προσπάθειαν ὅταν ἐπιστῇ πρὸς τοῦτο μεγάλη ἀνάγκη. Ὡς ἐκ τούτου, δὲν φείδομαι παρὰ πολὺ τὰς δυνάμεις μου προκειμένου περὶ ἀνωφερειῶν. Μεταβάλλω μόνον τὸ βῆμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ βῆμα πολὺ μικρὸν ὡς πήδημα μετατρέπω εἰς πολὺ στενὸν γεμάτον ἀλλὰ πολὺ ταχύ. Ἄλλος τρόπος τὸν ὁποῖον ἔχω πάντοτε κατὰ νοῦν εἶναι νὰ τρέχω ἐλαφρά, —δηλαδὴ νὰ προφυλάττω τὸ σῶμά μου ἀπὸ τὰ περιττὰ τινάγματα.

Κατὰ τὸν Μαραθώνειον τοῦ Λονδίνου ἔχασα ἑπτὰ λίτρας τοῦ βάρους μου (2 1/2 ὀκάδας περίπου).

Ὁ ἑξῆς δὲ τελευταῖος κανὼν τὸν ὁποῖον ἀκολουθῶ εἶναι ἴσως καὶ ὁ σπουδαιότερος.

Ἀποφεύγω εἰς τὸ τρέξιμο τὸ μακρὸν βῆμα, καὶ καλλιεργῶ τὸ ταχὺ καὶ ἐλαστικὸν βῆμα, τὸ ὁποῖον δὲν κουράζει τόσον γρήγορα !

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΕΨΙΟΣ

— *Δύο ποῦ ἔδειαν τὸν 'Εδουάρδον.*

Μία πρωτότυπος, περίεργος εἴδησις εἶναι ὅτι ζοῦν δύο ἄνθρωποι εἰς τὴν 'Αγγλίαν ποῦ τὸ ἔχουν βρέξει τοῦ νῦν βασιλέως 'Εδουάρδου. Ὁ πρῶτος εἶναι κάποιος ὀνομαζόμενος 'Αττρὶλλ ἑβδομήκοντα ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ πενήντα χρόνων εἶναι ἐπιστάτης εἰς τὴν ἔπαυλιν τῆς Ὄσβορν ποῦ τότε κατεσκευάζετο. Ὁ τότε πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας μετέβαινε συχνὰ νὰ παρατηρήσῃ τὴν οἰκοδομὴν καὶ μίαν ἡμέραν, χωρὶς λόγον χωρατεύων ἐκτύπησε τὸν ἐκεῖ εὑρεθέντα 'Αττρὶλλ μὲ τὸ μπαστοῦνι του.

Ὁ 'Αττρὶλ χωρὶς νὰ τὰ χάσῃ ἔδωσε κάμποσες στὸν πρίγκηπα. Ἡ βασίλισσα ἐκραξε εἰς τὸ Παλάτι τὸν 'Αττρὶλ καὶ ἐνώπιόν του ἐπέπληξε τὸν πρίγκηπα, καὶ εἰς τὸν ἀδικηθέντα ἔδωσε τὴν θέσιν εἰς τὴν ἔπαυλιν, τὴν ὁποίαν θέσιν κατέχει μέχρι τῆς σήμερον.

Ὁ ἄλλος ποῦ ἔλαβε τὴν τιμήν, νὰ τὲς βρέξῃ εἰς τὸν ἰσχυρώτερον τῶν Βασιλέων εἶναι ὁ λοχίας Τζὼν Πάτων. 'Ιδοὺ τὶ λέγει ὁ ἴδιος.

«Μίαν ἡμέραν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς *Chobham* κατεγινόμουν νὰ καθαρίσω τὴν στολήν μου, ὅτε βλέπω, νὰ ἔλθῃ πρὸς τὸ μέρος ἕνα παιδάριον σπρώχνων μὲ τὸν πόδα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ πράγματα ποῦ εὑρίσκε εἰς τὸν δρόμον». Μεταβολὴ ἀπ' ἐδῶ ! τοῦ φώναζα, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐξηκολούθει τὴν δουλιά του γελῶν. Τότε ἐσηκώθηκα καὶ τοῦ τράβιξα ταύτί. Τότε ἕνας στρατιώτης μου μοῦ εἶπεν. «Ξέρεις τὶ ἔκαμες ;» Νά. τοῦ ἀπήντησε, ἔδειξα σένα παληόπαιδο πῶς νὰ φέρεται εἰς τὸν κόσμον. «Θεέ μου, μοῦ εἶπαν τότε. Εἶναι ὁ πρῖγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ἐκεῖνον ποῦ κτύπησες !

Καὶ ὁ γερολοχίας λέγει τώρα διηγούμενος τὸ ἐπεισόδιον. «Αὐτὰ ἔχει ὁ κόσμος, — τώρα αὐτὸς εἶναι βασιλιᾶς, καὶ ἐγὼ εἶμαι γέροντας.

* * *

— *'Η ἀπολυμαντικὴ συσκευὴ τοῦ Κάϊζερ.*

Ὁ Κάϊζερ ποῦ δὲν φοβεῖται κανένα ὅπως λέγει. καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀντιπαραταχθῇ ἐναντίων τῶν ἰσχυροτέρων στρατευμάτων, φοβεῖται ὅμως.....τὰ μικρόβια. Καὶ δὲν πιάνει εἰς τὰ χέρια του οὔτε ἐφημερίδα οὔτε βιβλίο ἔστω καὶ δεμένο προτοῦ τὸ ἀπολυμάνει. Πρὸς τοῦτο ἔχει πάντα μαζί του μίαν συσκευὴν ἡ ὁποία συνίσταται ἀπὸ ἓν κενὸν χῶρον πρὸς τοποθέτησιν ἐντύπων καὶ ἀπὸ μίαν ἠλεκτρικὴν συστοιχίαν παράγουσαν θερμοκρασίαν 95 βαθμῶν. Εἰς τὸν χῶρον ἀφίνονται τὰ βιβλία ἢ ἐφημερίδες πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τοῦ ἐντύπου.

ΝΟΥΣ ΥΓΕΙΗΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ ΥΓΕΙΕ'

Ὁ κ. Καμαρινὸς ἐπανέρχεται εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ «Ριζοσπάστου» ἐπὶ τοῦ «γνῶθι σαυτόν», ἢ μᾶλλον λησμονῶν τὸ λόγιον τοῦτο καὶ τὴν πλάστιγγα πειρᾶται ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ «Νοῦς ὑγιὴς ἐν σώματι ὑγιεῖ» δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα, παρατηρῶν ὅτι πολλάκις ἀσθενεῖς τὸ σῶμα, δεικνύουν μεγάλο πνεῦμα καὶ τἀνάπαλιν ἄνθρωποι ὑγιέστατοι πολὺ ὀλίγον νοῦν ἔχουν.

Ἠδυνάμεθα ν' ἀπαντήσωμεν, καθὼς ἤδη ἔκαμε πρὸ ἡμῶν ἡ σύνταξις «τοῦ «Ριζοσπάστου» ὅτι αἱ ἐξαιρέσεις δὲν μεταβάλλουν τὸν κανόνα. ὁ ὁποῖος εἶναι γενικὸν ἀξίωμα ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς λογικῆς παραδεδεγμένον. 'Αλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν μεγαλοφυΐα δὲν σημαίνει καὶ ὑγείαν πνεύματος καὶ ἄνδρες πολὺ μεγαλοφυεῖς εἶχον νοσηρὸν τὸ πνεῦμα· διὰ τοῦτο παρατηροῦμεν ἔλλειψιν χαρακτῆρος εἰς πολλοὺς μεγάλους ἄνδρας. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ μνημονεύσω ὅτι ὁ Λομπρόζος εὑρίσκει ὁμοιότητας παθολογικὰς μεταξὺ μεγαλοφυΐας καὶ τρέλλας ; Ἐκτὸς τούτου ὁ μεγαλοφυὴς καὶ μὲ ὑγειὲς ἔστω πνεῦμα ἀλλὰ μὲ νοσηρὸν σῶμα, πάσχει ἀναμφιβόλως διότι τὸ ἀσθενικόν του σῶμα ἀδυνατεῖ ν' ἀκολουθῇ ἀνωδύνως τὰς πτήσεις τοῦ πνεύματος· ὅρα. Χάϊνε, Μπαίρων, Μυσσέ, Νίτσε καὶ τόσους ἄλλους· καθὼς ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀρτίας σωματικῆς εὐεξίας δύναται νὰ μετατρέψῃ ταύτην πρὸς ζημίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων ἐὰν δὲν μετριάσῃ τὰς ὁρμάς του καὶ δὲν τὴν διευθύνῃ δι' ὑγιοῦς πνεύματος. 'Ακριβῶς τὸ ἀρχαῖον ρητὸν ἐπιδιώκει τὴν ἀποσόβησιν τῶν κακῶν τῆς ἀνισορροπίας μεταξὺ πνεύματος καὶ σώματος καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἰσορροπίας τὴν ὁποίαν ὅλοι αἰσθανόμεθα ἀπαραίτητον διὰ τὸν ἐναρμόνιον, καὶ εὐτυχῆ βίον τοῦ ἀτόμου.

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΝΤΙΚΟΥΣ

'Ο μέλλων εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος

Παρ' ὅλην τὴν ἐφεύρεσιν τῆς δαμαλίδος καὶ τῶν ἄλλων ὀρρῶν οἱ ὁποῖοι ἀπήλλαξαν τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τόσας νόσους καὶ ἐπιδημίας, ὑπάρχει μία μεγάλη θέσις ἀκόμη λέγει ἀγγλική τις ἐφημερίς, δι' ἕνα μέγαν εὐεργέτην τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὸν ὁποῖον θέλουν στηθῆ ἀνδριάντες καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα θέλει μείνει ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ.

Ὁ τοιοῦτος θὰ εἶνε ὁ μέλλων νὰ ἀνακαλύψῃ μέσον ταχὺ καὶ ἀσφαλὲς πρὸς καταστροφὴν τῶν ποντικῶν. Γαλαῖ, παγίδες καὶ ἄλλα μέσα ἀπέβησαν μέχρι τοῦδε ἀλυσιτελῆ πρὸς καταστροφὴν τοῦ φοβεροῦ ζώου, τὸ ὁποῖον αὐξάνει τόσον καταπληκτικῶς ὥστε ἀρκοῦν δύο ποντικοὶ διὰ παράγουν εἰς ἓν ἔτος 800 ποντικάκια, καὶ εἰς τρία ἔτη, φοβερὸν εἰπεῖν, 646,000 ποντικούς ! Ἑπομένως ὁ μέλλων νὰ εὕρῃ μέσον ἀπαλλαγῆς τοιούτου ὄγκου ζώων θέλει κερδίσει οὐχὶ ὀλίγα διότι ἐκτὸς των ἄλλων τὸ δέρμα τοῦ ποντικοῦ ἔχει ἐμπορικὴν ἀξίαν.

Ὁ ποντικὸς δὲν καταστρέφει μόνον τὰ τρόφιμα εἰς τὰς οἰκίας, εἰς τοὺς ἀγροὺς, εἰς τὰ πλοῖα μέσα, ἀλλὰ καὶ εἶνε τρομερὰ ἐπιζήμιος εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ ἀνθρώπου, διότι εἶνε ἀποδεδειγμένον πλέον ὅτι τὰ μικρὰ αὐτὰ τετράποδα μεταδίδουν τὰς ἐπιδημίας, ἰδίᾳ δὲ τὴν βουβωνικὴν πανώλην.

Πῶς καταστρέφουν τοὺς ποντικοὺς εἰς διαφόρους χώρας

Ἡ Αὐστραλία ἐξώδευσε πέρυσιν ἐν καὶ ἥμισυ ἑκατομμύριον διὰ τὸν κατὰ τῶν ποντικῶν πόλεμον ! καὶ ἡ Πολιτεία τοῦ Σὰν Φραγκίσκου ἐν ἑκατομμύριον ! ἡ δὲ Δανία ἐκήρυξεν βραβεῖον μιᾶς δεκάρας διὰ κάθε κεφαλὴν φονευομένου ποντικοῦ. Τοιουτοτρόπως κατεστράφησαν 170.000 ποντικοὶ ἀντὶ ἐξόδου 18,000 φράγκων. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπελόγισαν ὅτι ἡ καταστροφὴ τῶν ποντικῶν αὐτῶν ἔφερεν ὠφέλειαν ἑνὸς περίπου ἑκατομμυρίου, ἡ ἐπιχείρησις ἀπεδείχθη ἐπωφελής.

Τὸ Βέλγιον ἐφαρμόζει τὴν ἑξῆς μέθοδον πρὸς καταστροφὴν τῶν ποντικῶν τῶν πλοίων. Κατεσκεύασα εἰδικὸν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ὅταν τὰ λοιπὰ πλοῖα εἰσέρχονται εἰς τὸν λιμένα, τὰ ραντίζει μὲ δηλητηριώδη ἀέρια τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν καταστρέφουν τὰ ἐμπορεύματα. Μετὰ δὲ ταῦτα κάμνουν νὰ διέλθωνται ρεύματα ψυχροῦ ἀέρος εἰς τὰ ἀπολυμανθέντα πλοῖα.

Διὰ τῆς μεθόδου αὐτῆς ἐκαθαρίσθησαν πολλὰ πλοῖα καὶ χιλιάδες ποντικῶν κατεστράφησαν ! Ἀπὸ ἓν πλοῖον μόνον ἐξήχθησαν μετὰ τὸ πείραμα 900 νεκροὶ ποντικοί.

Ἀλλὰ μόλα ταῦτα τὸ μέσον αὐτὸ δὲν εἶνε ἀποτελεσματικὸν καὶ ἡ ἀνθρωπότης περιμένει ἀκόμη τὸν ἀπὸ τοὺς ποντικούς σωτῆρα της.

ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΑΙ ΛΑΙΦ
Ἐν Τριπόλει. Κεντρικὴ Πλατεῖα
ΑΔ. Κ. ΤΣΩΛΗ

Φοντὰν ἀνώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν ὡς καὶ ἅπαντα τὰ εἴδη διὰ τῶν ἐκλεκτοτέρων ὑλικῶν εἰς τὸ ἄνω Ζαχαροπλαστεῖον.

ΤΟ ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΔΗΛΕΣΙ*

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΙΩΝ

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΡΙΚΩΔΟΥΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Ἡ ἐπίσημος ἔκθεσις τοῦ Θεαγένους. — Ἄγνωστοι λεπτομέρειαι καὶ ἐπεισόδια. Ἓν ἀποκαλυπτόμενον ἔγκλημα τοῦ Θεαγένους

Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Θεαγένης τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς καταστροφῆς τοῦ Δήλεσι ἔσπευσε ν' ἀναφέρῃ δι' ὀλίγων εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ τοῦ φρικώδους δράματος, μακρὰν ὅμως καὶ λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν συμβάντων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς σφαγῆς ἀπηύθυνε εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ Σχηματαρίου μόλις τὴν 13ην Ἀπριλίου ἤτοι τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα. Πρὶν ἢ δὲ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Λονδίνῳ ἐκτυλισσομένων μετὰ τὸ ἄγγελμα τῆς σφαγῆς κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ μεταφέρωμεν τὰς σπουδαιοτέρας περικοπὰς τῆς ἐπισήμου ἐκθέσεως τοῦ Θεαγένους περιεχούσας λεπτομερείας μὴ δημοσιευθείσας μέχρι τοῦδε.

Ὁ Θεαγένης ἀφηγούμενος ἐξ ἀρχῆς τὰ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ παρὰ τοῖς λησταῖς (7 Ἀπριλίου) λέγει ὅτι φθασας εἰς Μαρκόπουλον ἔλαβεν ἐπιστολὴν τοῦ Νόελ, φθάσαντος τὴν ἰδίαν ἡμέραν εἰς Σκαλαν ἐκ Χαλκίδος μὲ τὸν ἀδελφὸν τῶν Ἀρβανιταίων Γιάννην, δι' ἧς τοῦ ἔλεγε νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν λῃστῶν πρὶν ἢ συνεννοηθοῦν ἀπὸ κοινοῦ. Ὁ ἀρχιληστὴς ὅμως Χρῆστος μαθὼν τὴν ἄφιξιν τοῦ Νόελ εἰς Σκαλαν κατῆλθε πρὸς ἐντάμωσίν του μετὰ τεσσάρων ἐκ τῶν συντρόφων του καὶ ἐκοιμήθη μεθ' ὅλων αὐτῶν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Νόελ. Καὶ λέγει ἐπὶ λέξει κατόπιν ὁ Θεαγένης.

«Ἂν ἄνθρωπός τις ἤθελε μὲ εἰδοποιήσει τὸ περιστατικὸν τοῦτο, ἡ σωτηρία τῶν αἰχμαλώτων ἦτο βεβαία. διότι ἤθελον σπεύσει μετὰ δυνάμεως νὰ τοὺς συλλάβω καὶ νὰ τοὺς ἀνταλλάξω μὲ τοὺς αἰχμαλώτους».

Αἱ ἀπειλαὶ τῶν λῃστῶν

Ἐξακολουθῶν ὁ Θεαγένης ἀφηγεῖται τὰς ἐν Ὠρωπῷ ματαίας μετὰ τῶν λῃστῶν συζητήσεις του πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων, ἐκείνων ἀξιούντων ἀμνηστείαν καὶ συνεχίζει ὡς ἕπεται :

«....Μετὰ ταῦτα ἀφοῦ διέτριψα ὥρας πολλὰς ἐκεῖ προσπαθῶν νὰ καταδείξω εἰς τοὺς κακούργους τούτους τὸ ὄφελός των καὶ τὴν σωτηρίαν των, πλὴν πάντοτε ἐπὶ μαμαίῳ ἀπεφάσισα ν' ἀναχωρήσω, καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ δωμάτιον τῶν αἰχμαλώτων, ἐζήτησα νὰ γράψωσιν ἐπιστολάς, ἂν θέλωσι, καὶ ἐνῷ ἔγραφον τοιαύτας, ἐμβὰς ὁ Τάκος Ἀρβανιτάκης μοῦ εἶπε:

— **Τώρα θὰ τοὺς κόψω.**

Ἀποτανθεὶς δ' ἔπειτα πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ἐπρόσθεσεν :

— **Γράψατε πρὸς τοὺς πρέσβεις ὅτι ἐὰν ἕως αὔριον τὸ ἑσπέρας δὲν τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις θὰ σᾶς σφάξω ἐπειδὴ οὕτω θέλει ὁ κύριος συνταγματάρχης ὅστις μᾶς φοβερίζει μὲ τ' ἀποσπάσματα.**

Τέλος πάντων μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν ἐπιστολῶν ἐκίνησα πρὸς ἀναχώρησιν, καὶ πρὶν ἢ ἱππεύσω ἀπηύθυνα πρὸς τὸν Τάκην, συνοδεύσαντά με, καὶ τελευταίαν συμβουλήν, ἀλλ' οὗτος μοὶ ἀπήντησε τὸ σύνηθες «κάτι θὰ γένῃ».

Τὰ πρὸ τῆς συγκρούσεως

Ὁ Θεαγένης κατόπιν ἀφηγεῖται τὰς περὶ ἀποκλεισμοῦ τῶν λῃστῶν εἰς Ὠρωπὸν ἐνεργείας του (9η Ἀπριλίου) καὶ τὰς συννενοήσεις του μετὰ τῶν διοικητῶν τῶν μεταβατικῶν, τὴν ἐκκίνησιν τῆς στρατ. δυνάμεως δι' Ὠρωπόν, καὶ τὰς πληροφορίας ἃς καθ' ὁδὸν ἔλαβε ὅτι οἱ λῃσταὶ ἀναχωρήσαντες ἤδη ἐξ Ὠρωποῦ εὑρίσκονται εἰς Συκάμινον, καὶ τὴν συνεπείᾳ τῶν πληροφοριῶν τούτων ἀλλαγὴν τῆς κατευθύνσεως τοῦ στρατοῦ πρὸς τὸ Συκάμινον, ἡ πρὸς τὸ ὁποῖον ὅμως ταχεῖα πορεία καὶ ἄφιξις ἦτο δύσκολος ἕνεκα τῆς πλημμύρας τοῦ Ἀσωποῦ, ὃν ἔπρεπε οἱ στρατιῶται νὰ διαβῶσιν.

Καὶ ἐξακολουθεῖ αὐτολεξεὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ Θεαγένους.

«Μὴ μᾶς σιμώνετε !»

«Καὶ πρὶν οἱ ἄνδρες διαβῶσι τὸν ποταμὸν καὶ μετὰ τὴν διάβασιν αὐτοῦ, παραγγελίαν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ἔδωκα νὰ μὴ πυροβολήσῃ κανεὶς, ἀλλὰ νὰ περιορισθοῦν εἰς τὴν παρεμπόδισιν τῶν λῃστῶν, σπεύδοντες μόνον ὅπως διακόψωσι τὴν φυγήν των καὶ τοῦτο ὅπως ἀναγκασθῶσι καὶ παραμείνωσιν εἰς τὸ χωρίον Συκάμινον. Ἐν τούτοις οἱ λῃσταὶ ἐπετάχυνον τὰ βήματά των, οἱ δὲ ὠκυποδέστεροι τῶν στρατιωτῶν ἔτρεχον νὰ τοὺς πλησιάσωσι, ἐκεῖνοι δὲ ἐφρόντιζον νὰ τοὺς ἀπομακρύνωσι πυροβολοῦντες κατ' αὐτῶν καὶ φωνάζοντες «Μὴ μᾶς σιμώνετε, διότι θὰ σκοτώσωμεν τοὺς Ἄγγλους καὶ θὰ χαθῆτε». Εἰς δὲ τοὺς πυροβολισμοὺς ἀνταπεκρίνοντο ἐνίοτε οἱ στρατιῶται, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἀνεμογιάννη

«Μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐνῷ προσεπάθουν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς διλοχίας νὰ καθοδηγήσωμεν τοὺς στρατιώτας εἰς προχώρησιν, παρουσιάζεται μακρόθεν ὁ διερμηνεὺς Ἀνεμογιάννης πρὸς ἐμὲ διευθυνόμενος, καὶ πλησιάσας ἔλεγεν ὅτι οἱ αἰχμάλωτοι θὰ φονευθῶσι καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ διώξωμεν τοὺς λῃστὰς, διότι αὐτοὶ ἐσκόπουν νὰ μείνωσι εἰς Συκάμινον, ὡς εἰς χωρίον ἀνῆκ ν εἰς τὴν Ἀττικήν. Ἐγὼ δὲ τοῦ ἀπήντησα ἂς σπεύσῃ νὰ εἴπῃ πρὸς αὐτοὺς νὰ μείνωσιν εἰς τὸ Συκάμινον ἥσυχοι καὶ ἀνύποπτοι, καθόσον οἱ στρατιῶται ἔχουν διαταγὴν νὰ μὴ τοὺς κτυπήσουν, ἐκεῖ δὲ λαμβάνουν καὶ τὰ χρήματα καὶ τὴν ἀσφάλειαν ὡς τοὺς ὑπεσχέθη ἡ Κυβέρνησις καὶ ἀναχωροῦν ἐκτὸς τοῦ Κρατους. Αὐτὸς δὲ ἐδείκνυε μὲν προθυμίαν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παραγγελίαν αὐτήν, ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπροφασίζετο ὅτι δὲν ἔχει ζῶον, δι' οὗ νὰ τοὺς προφθάσῃ καὶ ἐστράφη πρὸς τὸ χωρίον εἰς ἀνεύρεσιν τούτου, οὐδὲν ὅμως ἐξετέλεσε καὶ φρονῶ ὅτι δολίως ἀπέφυγε τοῦτο, λέγω δὲ δολίως, καθόσον ἔχω καὶ προηγουμένως ἀφορμὰς νὰ δυσπιστῶ εἰς τὴν εἰλικρινῆ ὑπηρεσίαν του, ἐπειδὴ ἐνῷ ἐλάλουν εἰς Ὠρωπὸν μὲ τοὺς αἰχμαλώτους γλῶσσαν ξένην καὶ ἄγνωστον εἰς τοὺς λῃστὰς οὗτοι ἐδείκνυον ὅτι ἐγνώριζον, ὡς ἐκ τῆς ἐκφράσεώς των τὰς ὁμιλίας μου.

Ἡ σφαγὴ

»Ὡς προελέχθη οἱ λῃσταὶ ἐπροχώρουν παρακολουθούμενοι μακρόθεν ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ προκαλοῦντες πυροβολισμούς τινας ἀτελεσφόρους. Ἀλλ' ἐνῷ ἐπλησίασαν εἰς τὸ Δήλιον, ὁ γραμματεὺς τῆς Ἀγγικῆς πρεσβείας, ὁ ἀτυχὴς Ἔρμπερτ, κουρασθεὶς καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τρέχῃ, ἐνῷ ἐβιάζετο, ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν λῃστῶν. Εἰκάζω δὲ τοῦτο, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἀφορμή τις διὰ τὸν φόνον αὐτοῦ, καὶ διότι τριάκοντα περίπου βήματα πρὸ τῆς θέσεως εἰς ἣν ἐφονεύθη εὗρον ἐγὼ αὐτὸς τὸ ἐπανωφόριόν του ἐρριμμένον, ὅπερ σημαίνει ὅτι τὸν ἐβάρυνε ἀποκαμόντα ἐκ τῆς ταχύτητος.

»Μετὰ τὸν λυπηρὸν αὐτὸν φόνον, αἱ πυροβολαὶ ἤρχισαν νὰ διευθύνωνται σκοπίμως κατὰ τῶν λῃστῶν καὶ ἐπέφερον τὸν φόνον τινῶν ἐξ αὐτῶν, μετὰ δὲ τὸν δεύτερον φόνον, τὸν τοῦ δικηγόρου τῆς Ἑταιρείας τοῦ Σιδηροδρόμου Λόϋδ καὶ εἰς ἀπόστασιν 40 βημάτων σχεδὸν ἀπὸ τὸν τοῦ Ἔρμπερτ διαπραχθέντα ὑπὸ τῶν λῃστῶν, διάφοροι τούτων ἐπληγώθησαν καὶ ἐφονεύθησαν καὶ ἡ καταδίωξις αὐτῶν ἐνηργεῖτο μανιωδῶς καὶ κατὰ τὴν πρόοδοι αὐτῆς εὑρέθησαν φονευμένοι καὶ οἱ ἕτεροι δύο αἰχμάλωτοι ὁ νεαρὸς Βάϊνερ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας. Ἐξηκολούθησε δὲ ἡ καταδίωξις μέχρι νυκτὸς εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν.

Τὰ σφάλματα

Ἂν ἡ ἐκ Χαλκίδος δύναμις, ἡ διαταχθεῖσα νὰ καταλάβῃ τὸ Δήλιον, καὶ τὴν ὁποίαν ὡς ὑπάρχουσαν ἐκεῖ ἐπιστεύομεν, εἶχε ἐκτελέσει τὴν ἐντολὴν ἣν ἔλαβε, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταδιώξεως θὰ ἦτο πάντη ἄλλοῖον, διότι ἡ δύναμις αὕτη αἰφνιδίως παρουσιαζομένη κατὰ μέτωπον τῶν λῃστῶν ἤθελε τοὺς παρεμποδίσει καὶ ἡ ὄπισθεν προχωροῦσα ἤθελε τοὺς ἀποκλείσει, καὶ οὕτως ἤθελεν ἐπέλθει ἡ ἐντελὴς καταστροφὴ τῆς συμμορίας καὶ ἴσως καὶ ἡ διάσωσις ὅλων ἢ τινῶν ἐκ τῶν αἰχμαλώτων, διότι πρὸ τοῦ Δηλίου οὐδεὶς εἶχε φονευθῆ καὶ διότι οἱ λῃσταὶ, ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ παραζάλης καὶ κινδύνου δὲν ἤθελον προφθάσει νὰ τοὺς θανατώσωσιν.

Εἰς τὸ Δήλιον ὑπῆρχεν ἀπόσπασμα, τοῦ λοχαγοῦ Λιακοπούλου, ἀλλὰ δυστυχῶς καὶ αὐτὸ δὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν ἀνάγκην, ἐπειδὴ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ ἐκλείσθη ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ δὲν ἀνεχαίτισε τὴν φυγὴν τῶν λῃστῶν διὰ νὰ δώσῃ καιρὸν εἰς τὴν κατόπιν ἐρχομένην δύναμιν νὰ προφθάσῃ.

Κρίσεις τοῦ Θεαγένους μετὰ τὴν μάχην

Ἂν οἱ λῃσταὶ οὗτοι διέμενον ἀκόμη ἐπὶ μίαν νύκτα εἰς Ὠρωπὸν καὶ ἐνηργεῖτο κατ' αὐτῶν ὁ ἀποκλεισμὸς, ἡ μὲν σωτηρία τῶν αἰχμαλώτων ἦτο πιθανή, καθόσον ἀφίνετο τοῖς λῃσταῖς ἐλευθέρα ἡ ἐκλογὴ τῆς προσφερομένης ἐξαγορᾶς καὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν, ἡ δὲ ἀπώλεια τῶν λῃστῶν ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἄφευκτος. Μὴ κατορθωθέντος τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἕνεκα τῆς φυγῆς τῶν λῃστῶν, ἀναγκαίως καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διαταγὰς ἔπρεπε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ καταδίωξις, ἀλλ' ἐνῷ ἐσπεύδετο, δυστυχῶς τὸ δυσδιάβατον τοῦ ποταμοῦ, τὴν μὲν προχώρησιν τοῦ στρατοῦ ἠργοπόρησε, τὴν δὲ φυγὴν τῶν λῃστῶν διηυκόλυνε. Ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλην αὐτὴν τὴν βραδύτητα ἡ καταστροφὴ τῶν λῃστῶν ἦτο βεβαία καὶ ἡ σωτηρία ὅλων ἢ μέρους τῶν αἰχμαλώτων ἐνδεχομένη, ἂν τὸ Δήλιον ἦτο κατειλημμένον.

Ὁ λυπηρὸς θάνατος τῶν ἐπισήμων ξένων εἶνε βεβαίως δυστύχημα μέγιστον καὶ ὡς τοιοῦτον γενικῶς ἐκτιμώμενον καὶ προξενοῦν τὸ γενικὸν πένθος καὶ τὴν κατήφειαν. Ἀλλ' ἀφοῦ ὑπέστησαν τὴν ἀτυχίαν νὰ ὑποπέσωσι εἰς τὰς ἀνοσίους χεῖρας κακούργων λῃστῶν καὶ ἀφοῦ δὲν συνέτρεξαν αἱ ἀνωτέρω περιστασεις ἦτο ἀδύνατον νὰ διασωθῶσιν, καθόσον εἶνε γνωστὴ ἡ περὶ αἰχμαλώτων συνήθεια τῶν λῃστῶν. Οἱ ἀτυχεῖς καθ' ἑκάστην ἐφοβερίζοντο, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μὲ τὸν θάνατον ἠπειλοῦντο ὅταν ἦμην εἰς Ὠρωπόν.

Ἡ συμμορία τῶν Ἀρβανιταίων, καὶ ἂν δὲν κατεστράφη ἐντελῶς ἔπαθεν ὅμως ζημίαν μεγάλην, διότι ὁ Χρῆστος Ἀρβανιτάκης ἦτο κυρίως ὁ διευθύνων τὴν συμμορίαν ταύτην ὡς ἐπιχειρηματικώτερος καὶ πονηρότερος τοῦ ἀδελφοῦ του Τάκου καὶ οἱ λοιποὶ δὲ φονευθέντες καὶ ζωγρηθέντες ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἐπὶ κακουργίᾳ, ἡ δὲ ἀπώλεια αὐτῶν ἐμψυχώνει τοὺς ἀποτεθαρρημένους κατοίκους καὶ ἐπαναφέρει τὴν κλονηθεῖσαν πεποίθησιν περὶ τῆς ἰσχύος τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν νόμων.

Β. ΘΕΑΓΕΝΗΣ

Οἱ διασωθέντες λῃσταὶ μὲ τὸν Τάκον. — Πῶς συνελήφθησαν ἄλλοι δύο

Τί ὅμως ἀπέγινε μετὰ τὸ αἱματηρὸν δρᾶμα τῆς 9ης Ἀπριλίου τὸ ὑπὸ τὸν ἀρχιληστὴν διασωθὲν ἀτυχῶς ἕτερον ἥμισυ τῆς συμμορίας ταύτης ;

Μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς ἑπομένης δὲν εἶχον ἐμφανισθῆ πουθενὰ οἱ διασωθέντες 12 λῃσταὶ, κατὰ τὴν 9ην ὅμως ὥραν τῆς νυκτὸς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (10 Ἀπριλίου) μετέβησαν εἰς τὸ ποιμνιοστάσιον τοῦ Χρ. Παπαδέδε κατὰ τὴν θέσιν Σταμάτα καὶ ἔμειναν παρ' αὐτῷ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου λαβόντες ἄρτον καὶ τυρόν. Ἦσαν δὲ ἐκ τῶν 12 οἱ 4 πληγωμένοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σοβαρῶς ἤτοι ὁ μὲν ἀρχιληστὴς Τάκος εἰς τὴν κεφαλὴν, ὁ Καραβίδας εἰς τὸν αὐχένα, ὁ Πατσαούρας εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὁ Περικλῆς Λιώρης καὶ Κώστας Μοναχὸς εἰς τοὺς πόδας.

Τὴν πρωΐαν ἔσπευσεν ὁ Παπαδέδες καὶ ἀνήγγειλε τὴν ἐμφάνισιν τῶν λῃστῶν εἰς τὸν δήμαρχον Τανάγρας, ἀλλὰ δὲν κατωρθώθη ν' ἀνακαλυφθῇ ποῦ ἐκρύπτοντο. Τὴν νύκτα ὅμως τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα (12 Ἀπριλίου) οἱ εἰς τοὺς πόδας πληγωμένοι λῃσταὶ Λιώρης καὶ Μοναχὸς μετέβησαν πάλιν μόνοι εἰς τὸ ποιμνιοστάσιον τοῦ Παπαδέδε καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ τοὺς κρύψῃ ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, ἕως οὗ μεταβῶσιν οἱ σύντροφοί των καὶ τοὺς παραλάβωσιν ὡς μὴ δυναμένους νὰ ὁδοιπορήσωσι. Ὁ Παπαδέδες τοὺς ἐκράτησεν εἰς τὸ ποιμνιοστάσιόν του καὶ τὴν πρωΐαν εἰδοποίησε τὸν δήμαρχον τῆς Τανάγρας, ὁ ὁποῖος μεταβὰς ἀμέσως μετὰ πολιτῶν συνέλαβε τοὺς δύο μνησθέντας λῃστὰς εἰς ἣν θέσιν τοῦ ὑπέδειξεν ὁ Παπαδέδες.

Τὴν αὐτὴν νύκτα (12—13 Ἀπριλίου) ὁ ἀρχιληστὴς Τάκος μετὰ τῶν ἄλλων ἐννέα ὁπαδῶν του μετέβη εἰς τὸ ποιμνιοστάσιον τῶν Τάση Καλαφούρη, Τάση Γκίκα, Κυριάκου Μήχου καὶ Μήτρου Μήχου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Σκούοτα καὶ δι' ἀπειλῶν καὶ βίας κατὰ τῶν ποιμένων τούτων, ἐξ ὧν ἐτραυμάτισαν τὸν πρῶτον διὰ γιαταγανίου, ἔλαβον παρ' αὐτῶν τροφὰς ἀναγκάσαντες ἰδίως αὐτοὺς νὰ κατασκευάσωσι κουλούρας ὅσον ἄλευρον εἶχον.

Μόλις δὲ ἀπεμακρύνθησαν οἱ λῃσταὶ ἔσπευσαν οἱ ποιμένες οὗτοι καὶ ἐγνωστοποίησαν τὰ συμβάντα εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ μεταβατικοῦ, ἀλλ' ἔκτοτε δὲν ἀνεφάνησαν πλέον οἱ διασωθέντες 10 λῃσταὶ εἰς τὸν νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ. *Ἄλλαι δραματικαὶ λεπτομέρειαι. Τί ἔλεγεν ὁ Τάκος διὰ τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ του Χρήστου. Τὸ πανομοιότυπον τῆς ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία εὑρέθη εἰς τὸ πτῶμα τοῦ ἀρχιληστοῦ. Οἱ νεκροὶ τῶν ξένων εἰς Ἀθήνας. Πάνδημος κηδεία. Συγκινητικὰ ἐπεισόδια.*

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

ΑΡΧΑΙΚΟΝ ΓΕΥΜΑ

Σκῦθαι, κρατῆρες, Μοῦσαι, ἀρχαῖα ἑλληνικά.

Εἰς τὸ πρόσφατον ἱστορικὸν Συνέδριον τοῦ Βερολίνου ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων δεξιώσεων καὶ ἑορτῶν ἐγένοντο καὶ ἰδιωτικαὶ τοιαῦται ὑπὸ ἐξεχουσῶν γερμανικῶν προσωπικοτήτων.

Τῶν ἑορτῶν τούτων ἡ πρωτοτυποτέρα καὶ ὡραιοτέρα ὑπῆρξεν ἀναντιρρήτως τὸ γεῦμα τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ κ. Λέμαν Χάουπτ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας καὶ διευθυντὴς τῆς ἱστορικῆς ἐπιθεωρήσεως «Κλειὼ» εἰς ἑκατοντάδα ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἱστορικῶν τῆς Εὐρώπης, συμπεριλαμβανομένων μεταξὺ τῶν προσκληθέντων καὶ τῶν τριῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, κ. κ. Πολίτου, Καρολίδου καὶ Λάμπρου Ἡ οἰκία τοῦ κ. Λέμαν Χάουπτ ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν στολισμένη μὲ ἑλληνικὰς σημαίας. Κατὰ τὴν εἴσοδον ὑπεδέχοντο τοὺς προσκεκλημένους, νεάνιδες φέρουσαι τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν καὶ προσαγορεύουσαι αὐτοὺς ἑλληνιστί· μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ὁδήγουν πλησίον ἑνὸς βωμοῦ ὅπου ἔθετον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των στέφανον ἐξ ἀνθέων φυσικῶν.

Φαντασθῆτε τοὺς κ.κ. Καρολίδην, Λάμπρον καὶ Πολίτην ἀνθοστεφανωμένους ! Ὁ Μασπερὸ ὁ μέγας Αἰγυπτιολόγος εἶπεν εὐφυῶς γελῶν «Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ μὲ στεφανώνουν! (Ὁ Μασπερὸ πολλάκις ἐβρα-

---

* Ἴδε προηγούμενα ἀπὸ 13 Ἀπριλίου καὶ ἐντεῦθεν.

ΕΘΝΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ

Ὁ ἐν Τήνῳ περικαλλὴς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας

θεύθη (γαλλικὰ couronné) ἀπὸ Ἀκαδημίας καὶ Πανεπιστήμια.

Εἰς τὴν τράπεζαν, ὁ οἶνος προσεφέρεο ὑπὸ ὑπηρετῶν φερόντων τὴν ἀρχαίαν ἐνδυμασίαν τῶν Σκυθῶν, τῶν ἀρχαίων αὐτῶν δούλων, ἐντὸς κρατήρων ἀρχαϊκῶν ἀπαράλλακτα ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ γεύματος ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἡ κυρία Λέμαν Χάουπτ, ἡ ὁποία εἶναι μία τῶν ὀνομαστοτέρων ποιητριῶν τῆς νεωτέρας Γερμανίας καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ κυρίαι ποῦ παρίσταντο εἰς τὸ γεῦμα ἔφερον ὁμοίως τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἐνδυμασίαν.

Εἰς τὰ ἐπιδόρπια. μετὰ ὡραιοτάτην πρόποσιν, ὁ ἀμφιτρύων ἀνήγγειλε εἰς τοὺς προσκεκλημένους ὅτι ἡ Μοῦσα Κλειὼ, μαθοῦσα ὅτι οἱ ὀνομαστότεροι ἱστορικοὶ τῆς ὑφηλίου ἦσαν συνηγμένοι εἰς τὴν οἰκίαν της, ἤρχετο νὰ τοὺς χαιρετίσῃ. Πράγματι, ἐσηκώθη ἓν παραπέτασμα καὶ παρουσιάσθη ὡραιοτάτη νέα μὲ ἐνδυμασίαν Μούσης. ἡ ὁποία ἀπήγγειλεν ἐξαίσιον ποίημα γραφὲν ἐπίτηδες ὑπὸ τῆς Κυρίας Λέμαν Χάουπτ δι' οὗ ἐχαιρέτα τοὺς προσκεκλημένους μὲ φράσεις ὑψηλῶν ἐννοιῶν καὶ ἰδίᾳ τοὺς Ἕλληνας, τοὺς εὐτυχήσαντας νὰ γεννηθῶσιν εἰς Ἑλλάδι, τὴν κατ' ἐξοχὴν κλασικὴν χώραν.

Τέλος ἡ ἑορτὴ ἐτελείωσε διὰ τῆς ἐν χορῷ ἀπαγγελίας ἀρχαίων ἐπωδῶν. Καὶ ὅσοι ἔλαβον τὴν εὐτυχίαν νὰ παραστῶσι εἰς τὴν ἑορτὴν ἀνεχώρησαν ἐρωτῶντες ἑαυτοὺς ἐὰν ὀνειρεύοντο ἢ ἐὰν δὲν εἶχον πράγματι γευματίσει μὲ τὸν Περικλέα»

(ἀπὸ τὸν Monde Hellénique).

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Ἄνθρωπος χωρὶς ὑπομονὴν ὁμοιάζει λύχνον χωρὶς λάδι.

***

Ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἀπορρίπτομεν μίαν μόνην αἴτησιν λησμονεῖ χιλίας εὐεργεσίας τὰς ὁποίας τοῦ ἐκάμαμεν ἄλλοτε.

***

Ὁ καλὸς σύζυγος καὶ ἡ καλὴ σύζυγος, ὁμοιάζουν πρὸς σκῦλον πιστὸν ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ τὸν κύριόν του μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ὁδοῦ.

***

Σύζυγος ὁ ὁποῖος διαρκῶς ἐγκωμιάζει τὴν ἀρετὴν τῆς γυναικός του εἶναι βλὰξ ὁ ὁποῖος σχεδὸν πάντοτε ἀπατᾶται.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΛΒΕΤΙΑ

Τ' ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

ΤΑ ΘΕΟΞΕΝΕΙΑ

Ἐὰν μέρη ὀλιγώτερον γραφικὰ τοῦ μοναδικοῦ μας Πηλίου βλέπουν κατ' ἔτος συρρέοντας ἀνὰ χιλιάδας τοὺς ἐπισκέπτας τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἐκεῖ εὑρίσκουν πλὴν τῆς φυσικῆς καλλονῆς καὶ τὴν εὐμάρειαν τοῦ βίου, τὸ κόμφορτ, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ ἀπαραίτητον ὁ σημερινὸς βίος τῶν πολιτισμένων.

Τέκνον τῆς Πορταριᾶς πολύτιμον ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ἀθανασάκης ἐκ φιλοπατρίας πρωτίστως κινούμενος καὶ φιλανθρωπίας πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην δροσιᾶς καὶ ἠρεμίας ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἠθέλησεν ἔργῳ νὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι ἦτο μέχρι τῆς χθὲς μόνον τὸ ὄνειρον τῶν Πηλιορειτῶν, δηλαδὴ τὴν ἐγκαθίδρυσιν νεωτεριστικοῦ ξενῶνος μὴ ὑστεροῦντος τῶν μεγάλων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἑσπερίας ξενοδοχείων, πρὸς προσέλκυσιν ξένων, ἰδίᾳ δὲ τῶν πολυταλάντων ὁμογενῶν πρὸς διαθερισμὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς βαλσαμώδους αὔρας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλβετίας.

Ὁ κ. Ἀθανασάκης, ὁ ποικιλοτρόπως εὐεργετήσας τὴν Πορταριὰν καὶ τὸν Βόλον ἀναδεικνύεται οὐχ' ἧττον εὐεργετικὸς διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν Θεοξενείων — τοῦ ἀτιμήτου τούτου κοσμήματος τῆς Πορταριᾶς — εἰς μίαν τῶν ὡραιοτέρων κορυφῶν τοῦ Πηλίου, ἡ ὁποία πλὴν τῆς μαγείας τῆς φύσεως, ἔχει καὶ τὴν γοητείαν τῆς ὡραίας μυθικῆς παραδόσεως ὅτι ἐκεῖ εἰς τὴν γραφικωτέραν τῶν τοποθεσιῶν ἦσαν τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πηλέως καὶ ἐκεῖ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι αὐτοῦ μετὰ τῆς θεᾶς Θέτιδος, δηλαδὴ τὰ ἀνάκτορα τοῦ πατρὸς τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ ἀτρομήτου καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας νεάζοντος ἕλληνος ἥρωος τοῦ ὁποίου τόσον κατέθελξε ἡ ἀνάμνησις τὴν ρωμαντικωτέραν τῶν Αὐτοκρατειρῶν ὥστε καὶ ἀνάκτορον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀχίλλειον» ἐν ἄλλῃ ἑλληνικῇ γωνίᾳ τοῦ καθιέρωσεν

Τὰ «Θεοξένεια» ὡραῖα διὰ τῆς ἁπλότητος τοῦ ἐξωτερικοῦ σχεδίου καθὼς ἁρμόζει εἰς κτίριον κτιζόμενον ἐν τῷ μέσῳ τῆς πρασινάδας ἐν ρωμαντικῇ θέσει, ἐσωτερικῶς ἰσοφαρίζουν τὰ καλλίτερα ξενοδοχεῖα τῆς Ἑσπερίας εἰς τὸν ἐξαίσιον καλλωπισμόν, εἰς τὴν πολυτέλειαν τῶν ἐπίπλων πάντων ἐκ δρυὸς, εἰς τὴν ἀφειδῆ διάχυσιν τῶν κρυστάλλων, εἰς τὴν ἀπαστράπτουσαν καθαριότητα, εἰς τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ὁ ὁποῖος τὰς νύκτας προσδίδει εἰς τὰ «Θεοξένεια» ὄψιν φαντασμαγορικοῦ Παλατίου, ὡραιότατος δὲ κῆπος περὶ τὸ μέγαρον συμπληρώνει τὸν ἁρμονικόν του διάκοσμον. Ἡδὲ μαγειρικὴ τοῦ μεγάρου οὖσα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ κ. Ἀρώνη ἄλλοτε διευθυντοῦ τοῦ ξενοδοχείου Κηφισσίας εἶναι ἐνήμερος ὅλων τῶν μυστηρίων τῆς τελειοτέρας ἑλληνικῆς καὶ γαλλικῆς γαστρονομικῆς τέχνης.

Ἰδοὺ διατὶ ὁ κ. Ἀθανασάκης διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν «Θεοξενείων» ὄχι μόνον διευκολύνει τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἀναψυχῆς καὶ ἡσυχίας νὰ λούωνται εἰς τὰ δροσόλουστα καὶ μυρωμένα κάλλη τῆς Πορταριᾶς καὶ τοῦ Πηλίου ἀλλὰ καὶ ἔγινεν εὐεργέτης τοῦ τόπου, ὡς ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος ἐν Ἑλλάδι ἔκαμεν κατορθωτὴν τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἑλληνικῶν γραφικῶν χωρίων, καὶ ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος εἰργάσθη πρὸς προσέλκυσιν ξένων.

Εἴθε ὁ ρηξικέλευθος ἐθνικὸς ἀνὴρ καὶ ἔξοχον τέκνον τοῦ Πηλίου νὰ εὕρῃ **πολλοὺς μιμητάς.**

Ο ΥΠΝΟΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Νύκτωσε. Καταλάγιασεν
Ὁ θόρυβος τοῦ κόσμου
κι' ἄνοιξα τὸ παράθυρο
κ' εἶδα το δρόμο ἐμπρός μου·
κ' ἐνῷ ἤμουν ἄγρυπνος ἐγὼ
κι' ἀπὸ ψηλὰ σκυφτὸς,
κοιμῶταν κι' ὠνειρεύονταν
ἀκίνητος αὐτός.

⚜

Γιὰ μιὰ στιγμὴ μοῦ φάνηκε
πῶς κάτω ἀπ' τὰ φανάρια
τὰ ὄνειρά του νὰ περνοῦν
ἔβλεπ' ἀνάρια-ἀνάρια
σὰν ἴσκιοι ἀπέναντι στὸ φῶς,
καὶ καταποδιαστὰ
νὰ φεύγουν, νὰ ξανάρχωνται
στὰ μάτια μου μπροστά.

⚜

Κ' ἔβλεπα νειοὺς ποῦ ἀκράτητοι
σπρώχνονταν στὴν ὁρμή των
καὶ γέρους ἀργοκίνητους
ποὺ σέρναν τὸ κορμί των,
κ' ἔβλεπ' ἀτίμητες στολές,
φορέματα χρυσᾶ
κ' ἔβλεπα ράκη ἀσήκωτα,
κουρέλια περισσά.

⚜

Κι' ἄλλοι κυττάζανε ψηλὰ
κι' ἄλλοι κυττάζαν χάμω
κι' ἀκολουθοῦσαν λείψανο
κι' ἀκολουθοῦσαν γάμο
κ' ἔτσι κ' οἱ λῦπες κ' οἱ χαρὲς
φαίνονταν δίχως χρῶμα
κ' ἦταν τῶν ἴσκιων οἱ σκιὲς
κι' ἀχνότερες ἀκόμα...

***

Ξαφνω ἕνα ἁμάξι ἐπέρασε
μὲ τὸ βαρυ τοῦ κρότο
κ' ἐξύπνησ' ἀπὸ μακρυὰ
τὸν πετεινὸ τὸν πρῶτο·
καὶ στὴ βραχνή του τὴ φωνὴ,
καθὼς στὰ παραμύθια,
σκορπίστηκαν τὰ ὀνείρατα
γιὰ νὰ γενοῦν ἀλήθεια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΕΠΙΣΥΜΒΑΝ ΣΚΟΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΤΑΥΡΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΔΙΑΤΡΙΒΟΝΤΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΝ ΣΥΓΚΡΙΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ

ΤΡΑΛΛΙΑΝΟΥ ΦΑΣΓΟΝΤΟΣ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ

Διάλεξις γενομένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ κατὰ τὴν Ἁγίαν καὶ Μεγάλην Παρασκευὴν 11 Ἀπριλίου 1908 ὥρᾳ 3 μ. μ.

ὑπὸ Γ. ΛΑΜΠΑΚΗ

(Ἴδε προηγούμενα εἰς τὰ φύλλα ἀπὸ 11 Μαΐου καὶ ἐντεῦθεν)

Εἰκὼν ΣΤ'.

Ἤδη θέλω ἐπιδείξει ὑμῖν, Κύριοι, τὴν ἀμοιβὴν τοῦ Ἰούδα ὥ περ ἔδρα. (Προβάλλεται εἰκών).

Δὲν θέλει, κύριοι, σχόλια ἡ εἰκών. Μεταμεληθεὶς, λέγουσιν οἱ ἱεροὶ Εὐαγγελισταὶ ὅτι παρέδωκεν αἷμα ἀθῶον ρίψας τὰ τριάκοντα ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ εἶπε : «Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶπον τί πρὸς ἡμᾶς ; σὺ ὄψει. Καὶ ρίψας τὰ τριάκοντα ἀργύρια ξαὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο» (Ματθ. κζ'. 3-5).

Κατὰ τοὺς λόγους δὲ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. «Ἰδὼν Ἰούδας ὅτι κατεκρίθη ὁ Ἰησοῦς ἐπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια».

Φαίνεται ὅτι ὁ Ἰούδας δὲν ἐφαντάζετο τοιοῦτο τὸ τέλος, νομίζων ὅτι διὰ θαυματουργίας τινὸς θὰ ἐξέφευγε τὰς χεῖρας τῶν ἑαυτοῦ ἐχθρῶν, τοιουτοτρόπως δὲ καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν οὐδὲν κακὸν θὰ προὐξένει καὶ αὐτὸς θὰ ἐπωφελεῖτο τριάκοντα ἀργύρια.

Δόλια καὶ ὕπουλα μέσα, δι' ὧν ὁ Σατατᾶς βαυκαλίζει τὸν ἄνθρωπον μέχρις οὗ οὗτος πράξῃ τὴν ἁμαρτίαν.

Ῥητὴν ὅμως ἔχομεν μαρτυρίαν ὅτι ὁ Ἰούδας μετενόησε «Ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον». Διατὶ δὲν συνεχωρήθη ; Διότι δὲν ἐτράπη τὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἄγουσαν οὐδὲ τὴν εἰς τὸν πνευματικὸν πατέρα πρὸς ἐξομολόγησιν ὡς θὰ ἐπράττομεν σήμερον, ἀλλ' ἐξ ἀπογνώσεως ἐτράπη τὴν πρὸς τὴν ἀγχόνην, πρὸς τὴν αὐτοκτονίαν. «Καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο».

Καὶ ὁ Πέτρος τρὶς ἀπηρνήθη τὸν Κύριον, τρὶς ἐπομένως παρέδιδε τὸν Κύριον, καὶ ἴσως εἶναι μεῖζον τὸ ἁμάρτημα τοῦ Πέτρου ἢ τοῦ Ἰούδα καὶ ὅμως ὁ Πέτρος συνεχωρήθη, διότι ὅπως λέγουσιν οἱ Πατέρες οἱ ὀφθαλμοί του εἶχον γίνει δύο βρύσεις, δι' ὧν διηνεκῶς ἔρρεον τὰ δάκρυα τῆς μετανοίας ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ ἐγκλήματι· ὁ δὲ ἀλέκτωρ ἐχρησίμευσεν εἰς αὐτὸν ὡς μέγας ἱεροκῆρυξ καὶ διδάσκαλος. «Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ μὲ καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς» (Ματθ. κζ'. 74—75).

Καὶ διὰ τοῦτο οἱ Πατέρες μακαρίζουσι τοὺς τόπους, οἵτινες ἔχουσι τοιούτους ἀλέκτορας τοὺς ἱεροὺς διδασκάλους καὶ κήρυκας, διηνεκῶς ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος καὶ τῶν ἱερῶν βημάτων φωνοῦντας καὶ προκαλοῦντας τὴν προσοχὴν τῶν πιστῶν τοῦ Χριστοῦ.

Αἱ φράσεις δὲ τοῦ Ἀποστόλου Πετρου «καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ» (Πραξ. ά. 18) ἐξηγοῦνται ὑπό τινων τῶν Πατέρων ὅτι θραυσθέντος τοῦ σχοινίου, ἐφ' οὗ ἦν κρεμασμένος ὁ Ἰουδας κατεκρημνίσθη εἰς τὸ βάθος τῶν βράχων καὶ ἐξεχήθησαν τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

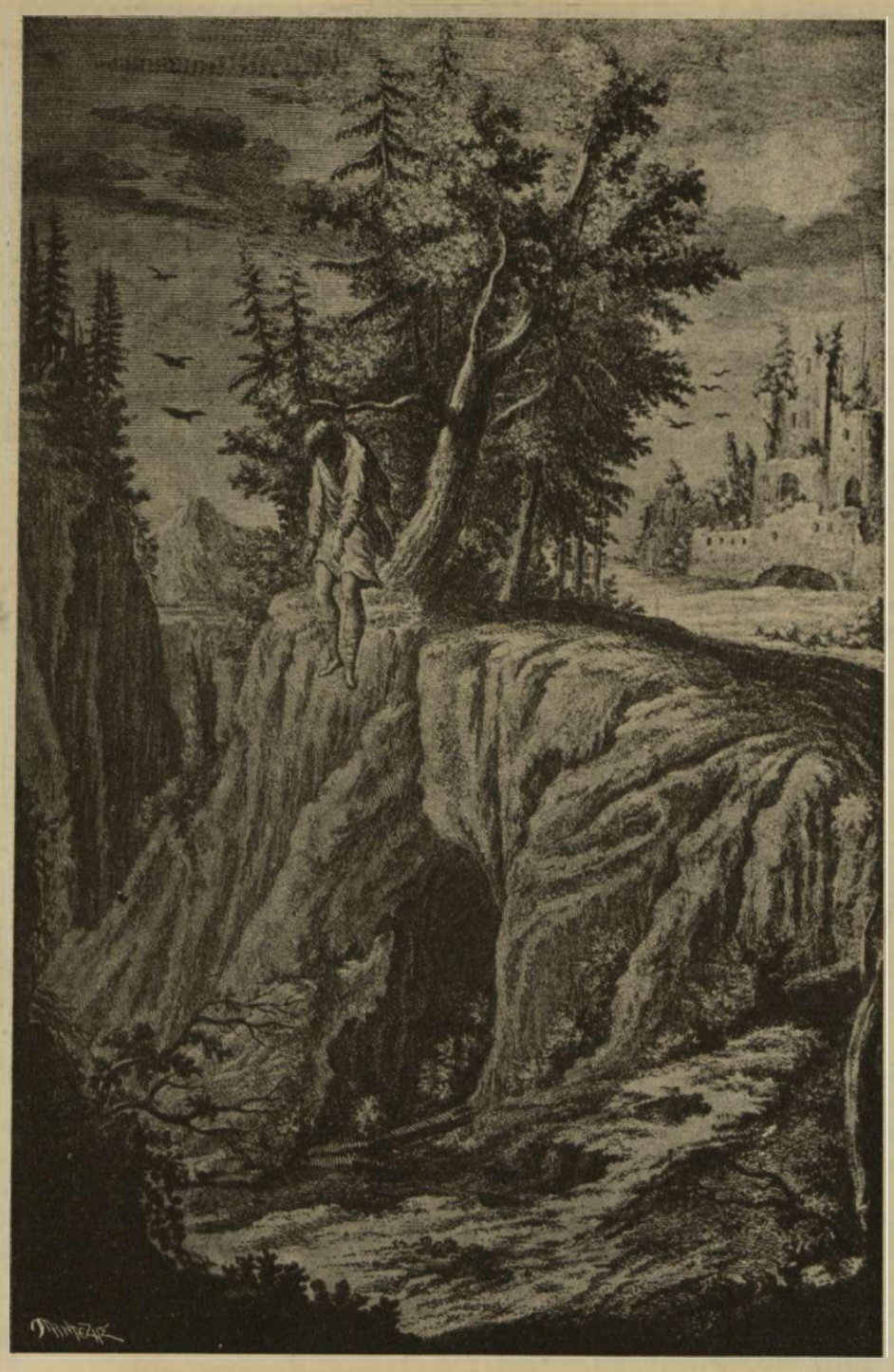

«Καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο»

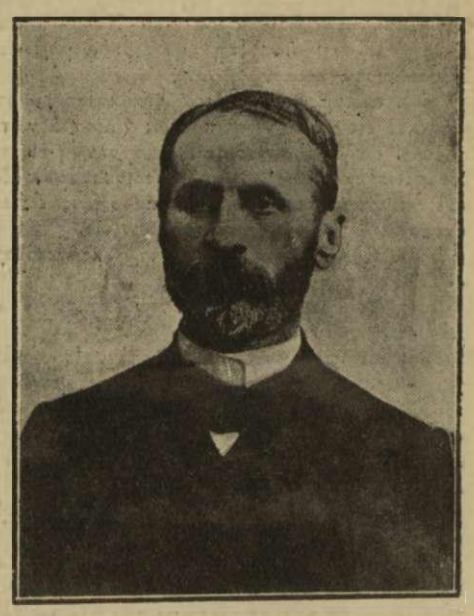

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΟΛΟΥ

λαοῦ ἠθικῶς τε καὶ πνευματικῶς, ἅτε παρέχουσαι εἰς τὰς ἐργατικὰς λαϊκὰς τάξεις τόπον πνευματικῆς παιδαγωγήσεως καὶ ἀναψυχῆς κατὰ τὰς ἐργατικὰς ὀργίας προφυλάττουσαι συγχρόνως τὸν λαὸν ἀπὸ τὰ ἐπιζήμια κέντρα τὰ ἐπιβουλεύοντα τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχήν.

Περὶ τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Χαρισιάδου, τοῦ μέλλοντος νὰ ἀνυψώσῃ τὸν Βόλον εἰς πρώτης τάξεως λιμένας Θεσσαλίας Ἠπείρου καὶ Νοτίου Μακεδονίας γίνεται κατωτέρω λόγος.

Μεσῆλιξ, σοβαρὸς, εὐπροσήγορος ἰσχυρᾶς βουλήσεως καὶ δραστηριότητος ὁ κ. Χαρισιάδης εἶναι δημιούργημα τοῦ ἑαυτοῦ του, self made man, δηλαδὴ ἔχει τὰ μεγαλείτερα προσόντα τὰ ὁποῖα εἰς ἄλλας προηγμένας χώρας ἀναδεικνύουσιν τοὺς ἄνδρας τοὺς προωρισμένους νὰ πράττουσι τὰ κοινά. Εὐνόητον ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὅτι ὁ κ. Χαρισιάδης καὶ εὐκατάστατος εἶνε καὶ ἀνώτερος χρημάτων.

Ἐὰν ὁ λαὸς τοῦ Βόλου τὸν ἀναβιβάσει εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμά του, θὰ ἀποκτήσῃ ἐν τῷ κ. Χαρισιάδῃ δήμαρχον ῥέκτην, πεφωτισμένον, ἀδαμαντίνου χαρακτῆρος, εἰς θέσιν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον τὸ ἐξωραϊστικὸν καὶ παντοιοτρόπως ὠφέλιμον τοῦ ἀειμνήστου Καρτάλη.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τοῦ κ. Ν. ΧΑΡΙΣΙΑΔΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΑΓΑΣΩΝ

Ἰδοὺ τὸ ἀληθῶς φιλόπολι καὶ ῥηξικέλευθον πρόγραμμα τοῦ ὑποψηφίου δημάρχου Βόλου κ. Ν. Χαρισιάδου.

Ἀγαπητοὶ Συμπολῖται,

1ον) Ἡ μέριμνα ἡμῶν θέλει στραφῆ εἰς τὴν ἀνέγερσιν εὐπρεπῶν Ναῶν, καθ' ὅσον ἡ πόλις ἡμῶν οὐδένα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ Ναὸν ἀντάξιον αὐτῆς. Οὕτω θέλομεν οἰκοδομήσῃ τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν, θεμελιώσει παρὰ τὸν ὑπάρχοντα Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως ἕτερον εὐμεγέθη ἀντάξιον τῆς εὐπόρου καὶ πολυπληθεστάτης ἐκείνης συνοικίας, ἀποπερατώσῃ καὶ λαμπρύνῃ τὸν Ναὸν τῆς Ἀναλήψεως, καθωραΐσῃ τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων, θεμελιώσῃ παρὰ τὸ νῦν παράπηγμα τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίου Κωνσταντίνου, ἕτερον καλλιτεχνικὸν καθ' ὃ κείμενον ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ λιμένος καὶ τέλος θέλομεν προσπαθή-

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΚΛΟΓΗ ΕΝ ΒΟΛΩι

Ὁ Βόλος ἡ ὡραία νύμφη τοῦ Παγασητικοῦ, ὁ λιμὴν τοῦ εὐρυτάτου μέλλοντος, δύναται νὰ καυχᾶται καὶ διὰ πληθώραν ἐκλεκτῶν τέκνων τὰ ὁποῖα μακρόθεν καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς φροντίζουν διὰ τὸ μεγαλεῖον του. Μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν τούτων εἶναι καὶ ὁ κ Νικόλαος Χαρισιάδης **ὑποψήφιος ἀνεξάρτητος** *διὰ τὸ Δημαρχιακὸν ἀξίωμα Βόλου, κατὰ τὴν σημερινὴν γενομένην ἐκλογήν.*

Ἕλκει τὸ γένος ἐκ τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου τῆς στενωτέρας ταύτης ἀδελφῆς τῆς Θεσσαλίας χώρας, ἐσπούδασε ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ καὶ ἔδρασεν ὡς δικηγόρος καὶ καθηγητὴς εἰς τὰ πεφημισμένας ἐμπορικὰ: Σχολὰς Κωνσταντινουπόλεως, διδάσκων πάντοτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων αὐτοῦ συγγραμμάτων.

Ἀπὸ ὀκταετίας ἐγκατεστάθη ἐν Βόλῳ τὴν ὁποίαν θεωρεῖ πλέον ἰδίαν πατρίδα του συνδεόμενος στενώτατα ἐξ ἀγχιστείας μὲ τὰς πρώτας οἰκογενείας τοῦ τόπου διὰ τοῦ γάμου αὐτοῦ μετὰ κόρης τοῦ σεβαστοῦ οἴκου Γεωργιάδου.

Τὴν ἀγάπην του δὲ καὶ μέριμναν διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου ἔδειξε ἰδίᾳ διὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ ὁποίου ἠνώρθωσεν.

Ἀλλ' ὅτι καθιστᾷ τὸν κ. Χαρισιάδην πολύτιμον τοῦ Βόλου εὐεργέτην εἶναι ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀποτελέσμτος τῆς ἐκλογῆς, ὑποσχεθεῖσα ἀνέγερσις Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης τῆς ὁποίας τὸ σχεδίασμα δίδομεν σήμερον.

Εἶναι γνωστὸν πόσον σήμερον αἱ Λαϊκαὶ Βιβλιοθῆκαι ἐκ παραλλήλου μὲ τὰ λαϊκὰ Πανεπιστήμια, συντελοῦν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ

ΑΙ ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΑΙ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Ὁ ἀγὼν τῶν 2.800 μ. Αἱ 5 λέμβαι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκκινήσεως. (Ἴδε σχετικὴν περιγραφὴν)

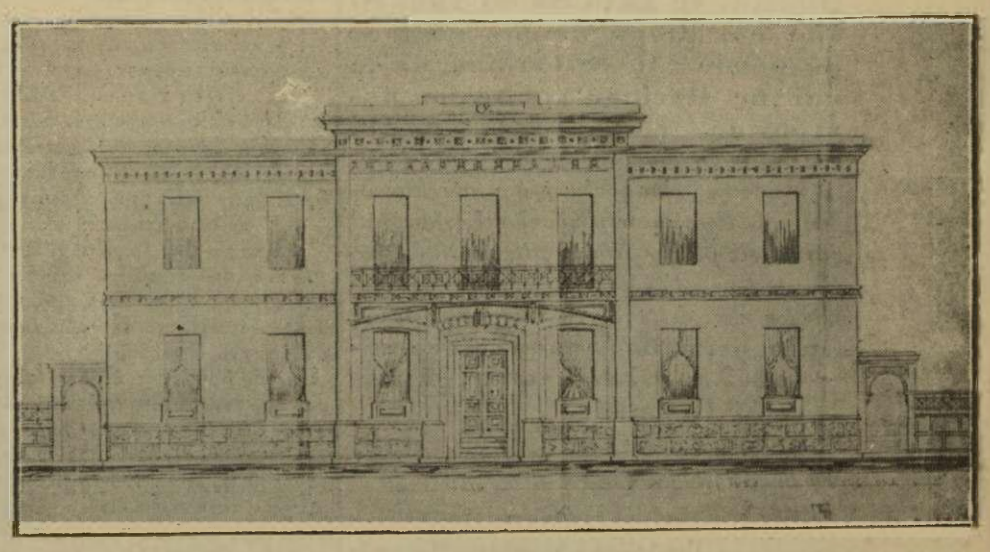

Ἡ α'. Λαϊκὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Βόλου ἱδρυομένη δαπάναις τοῦ κ. Ν. Χαρισιάδου

σῃ ν' ἀνοικοδομήσωμεν ἐν συνοικίᾳ Καπακλῆ Ναὸν καὶ βελτιώσωμεν τὰ τοῦ Νεκροταφείου.

2ον) Θέλομεν συνεχίσῃ τὴν ἀνοικοδόμησιν καὶ ἑτέρων διδακτηρίων.

3ον). Θέλαμεν προβῇ εἰς ἀναγκαίας ρυμοτομίας καὶ εἰς γενικὴν τῆς πόλεως χωροστάθμησιν.

4ον). Θέλομεν ἀνενδότως ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ὁδοστρωσίαν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρων ὁδῶν καὶ ἐπιμόνως προτρέψῃ τοὺς παροδίους εἰς τὴν κατασκευὴν πεζοδρομίων καὶ ρείθρων.

5ον). Θέλομεν ἐπεκτείνῃ τὴν καθαριότητα καθ' ὅλην τὴν πόλιν.

6ον). Θέλομεν ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπέκτασιν καὶ βελτίωσιν τοῦ φωτισμοῦ.

7ον) Θέλομεν προβῇ, εἰ δυνατὸν, εἰς τὴν ἐνέγερσιν μεγάλης θαλασσίου ὕδατος δεξαμενῆς εἰς τὸ ὑψηλότερον τῆς πόλεως μέρος, ὁπόθεν διὰ καταλλήλου δικτύου σωλήνων θὰ τελεῖται τὸ κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν, θὰ πλύνωνται οἱ ὀχετοὶ καὶ τὰ ρεῖθρα τῶν πεζοδρομίων.

8ον). Θέλομεν προβλέψῃ τὴν ἀνέγερσιν ἰχθυαγορᾶς.

9ον). Δι' εἰκονομικοῦ συνδυασμοῦ ἐν καταλλῳ χρόνῳ θέλομεν προβῇ εἰς τὴν ἀνέγερσιν ἐν κεντρικωτάτῃ καὶ περιβλέπτῳ τῆς πόλεως θέσει Δημαρχικοῦ, Τηλεγραφικοῦ καὶ Ταχυδρομικοῦ μεγάρου.

10ον). Θέλομεν ἀποξηράνῃ καὶ ἐπιχωματώσῃ τὰ περὶ τὰ Παλαιὰ ἕλη.

11ον). Σύντονον μέριμναν θέλομεν καταβάλῃ εἰς τὴν ἀνέγερσιν σφαγείου κατὰ τὰ τελειότερα συστήματα, οἷον ὑπεδείχθη καὶ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

12ον). Θέλομεν προβῇ εἰς τὴν δενδροφύτευσιν τοῦ πρὸ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου τῶν Παλαιῶν μέχρι τοῦ Λιμεναρχείου χώρου, εἰς τὴν φύτευσιν ἐπαρκῶν δένδρων ἐν τῇ πρὸ τοῦ στρατῶνος πλατείᾳ καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν καταλλήλου κήπου ἐν τῷ πρὸ τῆς ὁδοῦ Δημητριάδος καὶ Ἰάσονος μέχρι Ἁγ. Κωνσταντίνου ἐπιχωματιζομένῳ χώρῳ καὶ ἐκεῖθεν τὴν δενδροφύτευσιν τῆς ἀπὸ Ἁγίου Κωνσταντίνου μέχρι Ἀναύρου ὁδοῦ· ἐν τέλει δὲ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ μέχρι Γορίτσης.

13ον). Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν δενδροφύτου περιφερικῆς ὁδοῦ διὰ τῶν χειμάρρων Ἀναύρου, ὁδοῦ Ὁρμινίου καὶ Ἰωλκοῦ καὶ Κραυσίνδωνος δὲν θέλομεν ἀμελήσῃ.

14ον). Θέλομεν προβλέψῃ εἰς τὴν συμπλήρωσιν καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὴν μετατροπὴν τοῦ συστήματος τῶν ὑπονόμων.

15ον). Θέλομεν προβῇ εἰς τὴν κατάλληλον μελέτην τῆς διοχετεύσεως ὕδατος καταλληλοτέτου ἐξ οὗ σήμερον ὑδρεύεται ἡ πόλις.

16ον). Θέλομεν φροντίσῃ νὰ ἔλθωμεν εἰς ἐπικουρίαν τοῦ ἀναγερθέντος Πτωχοκομείου καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν ταμείου ἐργατῶν.

17ον). Μέλημα ἡμῶν θέλομεν θεωρήσῃ ἵνα ἐμμέσως διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου διοριζομένων παρὰ τῇ Λιμενικῇ Ἐπιτροπῇ μελῶν, ἐντείνωμεν τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἀρξαμένων λιμενικῶν ἔργων καὶ τὴν κατάλληλον διευθέτησιν τῶν προκυμαιῶν· Θέλομεν δὲ καταχωρίζει παρὰ τὸν δημοτικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν, τὸν τοῦ λιμένος προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμόν.

18ον). Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ σωματεῖα τὰ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Δήμου τελοῦντα, οἷον Ναοὺς Νοσοκομεῖα καὶ λοιπὰ ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα, ὡς καὶ τὰ ἀπολαμβάνοντα δημοτικῶν ἐπιχορηγήσεων λοιπὰ τῆς πόλεως σωματεῖα, θέλομεν ὑποδείξῃ αὐτοῖς, ὅπως δημοσιεύωσιν ἐν παραρτήματι τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἀπολογισμούς.

19ον). Θέλομεν καταρτίσει πυρῆνα πυροσβεστικοῦ σώματος, ἐφοδιάζοντες αὐτὸ διὰ πάντων τῶν ἀναγκαίων πρὸς λειτουργίαν αὐτοῦ ὀργάνων καὶ ἐργαλείων.

20ον). Θ' ἀνασυστήσωμεν προσφυέστερον τὴν Φιλαρμονικὴν τῆς πόλεως Μουσικήν.

Ἐν γένει δι' ἀόκνου καὶ ἐνδελεχοῦς μερίμνης σθεναρᾶς καὶ ἀδιαλείπτου ἐπιβλέψεως καὶ ἐπιβολῆς, θέλομεν προσπαθήσῃ ἵνα ἡ ὡραία ἡμῶν πόλις ἀποβῇ τὸ προσφιλὲς ἐνδιαίτημα τῶν ἐν τῇ ξένῃ διαμενόντων Πηλιορειτῶν καὶ παντὸς ξένου ἀποβῇ δὲ τὸ σέμνωμα τῆς Θεσσαλίας καὶ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐπαρχιακῶν τῆς Ἑλλάδος πόλεων, ἐπωφελουμένη τῆς προσφορωτάτης αὐτῆς γεωγραφικῆς θέσεως.

Ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἑτέρας ἰδέας βαυκαλιζόμεθα, ὅτι δυνατὸν ὁ Βόλος διὰ τοῦ πλούτου, τοῦ ἐπιχειρηματικοῦ τῶν τέκνων αὐτοῦ πνεύματος, **νὰ καταστῇ τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κέντρον οὐ μόνον τῆς Θεσσαλίας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἠπείρου καὶ Νοτίου Μακεδονίας** *διὰ τῆς ἐπιδιώξεως τῆς ἐπεκτάσεως τῶν Σιδηροδρομικῶν αὐτῆς γραμμῶν εἰς τὴν Ἤπειρον μὲν διὰ τοῦ Μετσόβου καὶ Ἰωαννίνων μέχρι τῶν Ἁγίων Σαράντα, εἰς δὲ τὴν Νότιον Μακεδονίαν, διὰ Βελιμιστίου, Γρεββενῶν, Σιατίστης, Καστορίας κλπ. ὡς καὶ* **διὰ τῆς ἱδρύσεως Πηλιορειτικῆς Ἀτμοπλοΐας ὁπότε ὁ Βόλος θέλει ἀποβῇ ἐφάμιλλος τοῦ Πειραιῶς.**

χαίρετε!

Ἐν Βόλῳ τῇ 10ῃ Αὐγούστου 1908.

Ὁ συμπολίτης ὑμῶν
Ὑποψήφιος Δήμαρχος Παγασῶν
Ν. ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ

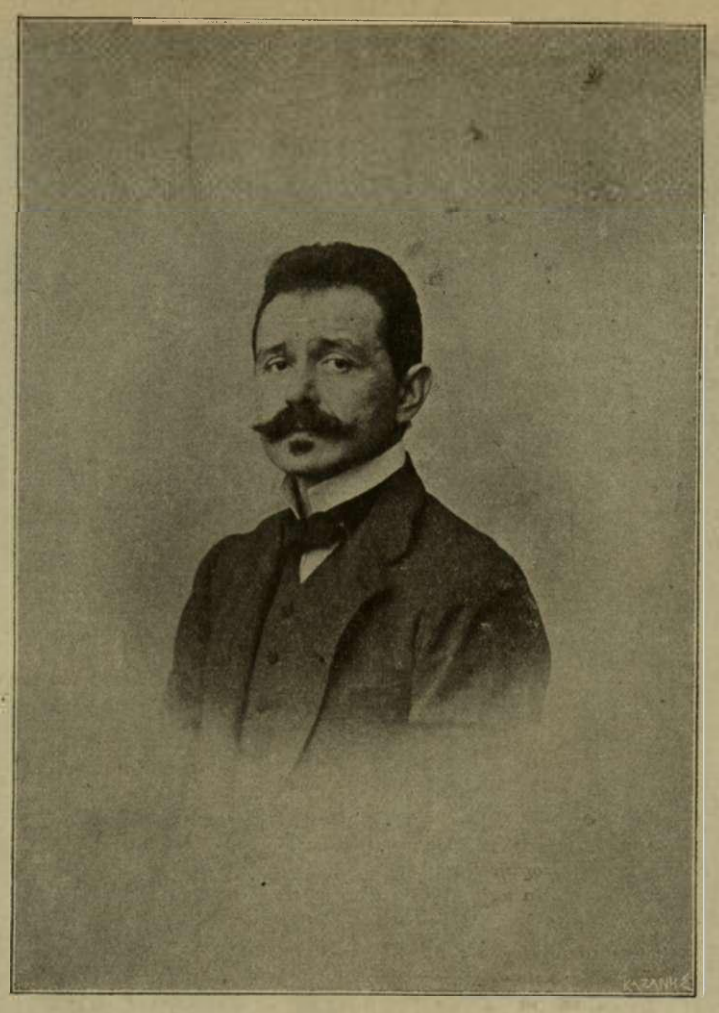

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΠΑΛΗΣ
[Βουλευτὴς Βόλου]

Ὁ συμπαθὴς καὶ ἰσχυρὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πηλίου καὶ πρώην ὑπουργὸς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἐν Βόλῳ διὰ τὴν κατάληψιν τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος περιέβαλε καὶ περιβάλλει δι' ὅλης αὐτοῦ τῆς κραταιᾶς ὑποστηρίξεως καὶ ἐνισχύσεως τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ μεγαλεμπορικοῦ κ. Κ. Γκλοβάνη, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἡ «Ἀλήθεια» εἶχε χαράξει συμπαθεῖς γραμμάς.

Ὁ κ. Τοπάλης, τοῦ ὁποίου εἶνε πασίγνωστα τὸ πολιτικὸν θάρρος καὶ τὸ ὑπερήφανον τοῦ χαρακτῆρος, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς σημερινῆς ἐκλογῆς ἀντεπεξῆλθε δριμὺς καὶ ἀμείλικτος κατήγορος καὶ πολέμιος τοῦ κ. Γ. Λαναρᾶ, ὁ ὁποῖος ἐνῷ κατ' ἀρχὰς εἶχε συμφωνήσει μετὰ τοῦ κ. Τοπάλη καὶ Κασαβέτη εἰς τὴν ὁμόθυμον ὑποστήριξιν τοῦ κ. Γκλαβάνη ἐγκατέλειπεν ὅμως αὐτοὺς κατόπιν ἵνα ὑποστηρίξῃ ἰδικήν του ὑποψηφιότητα. Ἐντεῦθεν λυσσώδης πολεμική. Ὁ κ. Τοπάλης θεωρεῖ βεβαίαν τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Κων. Γκλοβάνη.

ΤΟ Α΄. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ἡμέρα πρώτη. — Συνεδρία πρώτη
27 Ἰουλίου 1908.

(Ἐκ τῶν ἐπισήμων πρακτικῶν).

Τὴν 9ην π. μ. ὥραν τῆς 27ης Ἰουλίου, ἡμέρας Κυριακῆς ὁ ἐν Ἀθήναις κεντρικὸς σύλλογος τῶν δημοδιδασκάλων ἐν ἐπισήμῳ συνεδριάσει καὶ ἐν τῇ Α΄. δημοτ. σχολῇ (Καραμάνου) δεξιοῦται τοὺς κ. κ. ἀντιπροσώπους τῶν κατὰ νομοὺς δημοδιδασκαλικῶν συλλόγων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ἑξῆς:

Κορινθίας. Κ. Μπακανάκης. *Ἀργολίδος*. Γ. Προφαντόπουλος. *Λακεδαίμονος*. Ἰω. Κερασόπουλος, *Λακωνικῆς*, Γ Δουργούτης. *Μεσηνίας*, Γ. Στροῦμπος. *Τριφυλίας*, Ἰω. Θεοφίλης. *Ἠλείας*. Π. Κορσβέσης. *Ζακύνθου*, Α. Καλογερόπουλος. *Κεφαλληνίας*, Π. Λειβαδᾶς. *Λευκάδος*, Εὐ. Καραμβοΐκης. *Αἰτωλοακαρνανίας*, Γ. Καράτζαλος. *Ἄρτης*, Χρ. Νικολάου. *Τρικκάλων*, Χρ. Καρᾶς. *Καρδίτσης*, Κ. Σαμαράκης. *Εὐρυτανίας*, Στ. Καραγεῶργος. *Λαρίσης*, Γ. Παπαδημητρίου. *Μαγνησίας*, Ὀ. Γκιόλμας, *Φθιώτιδος*, Ἀλέξ. Μακρυναῖος. *Εὐβοίας*, Δ. Καφτάνης. *Βοιωτίας*, Π. Παπανικολάου. *Φωκίδος*, Γ. Μαχαίρας.

Τούτους δι' ὡραίας προσλαλιᾶς χαιρετίζει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀθην. Συλλ. κ. Θ. Μπακόπουλος εὐχηθεὶς ἐν τέλει εὐόδωσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου καὶ αἴσιον αὐτῶν πέρας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κακοδαιμονούσης δημοτ. ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς φιλτάτης καθόλου Πατρίδος. Τοῦτον ἀντιχαιρετίζει δι' ὀλίγων εἷς ἐκ τῶν κ.κ. ἀντιπροσώπων καὶ ἀκολούθως ἕκαστος αὐτῶν προτέρχεται πρὸ τοῦ προεδρείου, δηλοῖ τὴν ταυτότητά του καὶ λαμβάνει θέσιν δεξιᾷ τοῦ προεδρείου.

Καὶ πρῶτος ἐγείρεται ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων ὁ Μαγνησίας κ. Γκιόλμας, ὅστις ἐκθέτει τὸν σκοπὸν τοῦ συνεδρίου καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ: καὶ τῶν ὁποίων θεμελιῶδες θεωρεῖ τὴν ἀδιάσπαστον ἕνωσιν τῶν ἁπανταχοῦ δημοδιδασκάλων. Μετ' αὐτὸν ἐγείρεται ὁ Ἀργολίδος κ. Γ. Προφαντόπουλος, ὅστις συνιστᾷ αὐτοθυσίαν καὶ αὐταπάρνησιν, εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους, ὅπως οὕτω ἐπιτύχωσι τὴν κατάργησιν τοῦ ΓΗ νόμου τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ΒΤΜΟ΄. Ζωγραφίζει διὰ μελανῶν χρωμάτων τὸ κατεξευλισθὲν δημοδιδ. ἐπάγγελμα, οὗτινος ἡ στασιμότης μαραίνει μέχρι θανάτου τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ τέλος ἀναγινώσκει σχέδιον καταστατικοῦ προνοοῦντος περὶ ἱδρύσεως Μετοχικοῦ ταμείου τῶν δημοδιδασκάλων, τὸ ὁποῖον προικοδοτούμενον διὰ πεντηκονταλέπτων μηνιαίων καταβολῶν νὰ σκοπῇ τὴν προστασίαν τῶν δημοδιδασκαλικῶν συμφερόντων, τὴν περίθαλψιν ἀσθενούντων ἢ ἀτυχούντων μετόχων, τὴν προίκισιν τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ τέλος τὴν ἔκδοσιν ἐφημερίδος καὶ περιοδικοῦ. Ἔπειτα ὁ Κορινθίας κ. Κ. Μπακανάκης, ἐξιστορεῖ τὰς ἐνεργείας εἰς ἃς προέβησαν οἱ ἐν Κορινθίᾳ δημοδιδάσκαλοι ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων ἄλλων νομῶν ἐγκρίτων δημοδιδασκάλων πρὸς συγκρότησιν τοῦ συνεδρίου τούτου, ὅπως δοθῇ ἐκ μέρους τῶν δημοδιδασκάλων καὶ μόνων—ἀφοῦ ἄλλοθεν οὐδεμία ὑπῆρχεν ἐλπὶς—ὤθησις πρὸς μελέτην τοῦ τελείως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀμελετήτου ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος διὰ τῆς ἱδρύσεως Πανελληνίου δημοδιδασκαλικῆς Ἑνώσεως διευθυνομένης ὑπὸ Ἀνωτάτης ἐπιτροπῆς ἐξ ἑνὸς Παιδαγωγοῦ καὶ 3—4 δημοδιδασκάλων. Περαίνων δὲ τὸν λόγον του συνιστᾷ Ἕνωσιν, καὶ πάλιν Ἕνωσιν ὅπως καταστῶσιν ἱκανοὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι καὶ ἀποφύγωσι νέον 97 διὰ τὸ ὁποῖον καὶ οὗτοι δὲν εἶνε ἀνεύθυνοι. Τέλος ὁ Λαρίσσης κ. Γ. Παπαδημητρίου ζητεῖ καθορισμὸν τῶν θεμάτων, εἰς ἃ θὰ ἀσχοληθῇ τὸ συνέδριον, ὁ δὲ κ. Γκιόλμας ἐπαναλαμβάνει ὑποστηρίζων τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Μπακανάκη λεχθέντα καὶ τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ἡ συνεδρίασις διακόπτεται καὶ ἐπαναλαμβάνεται τὴν 5ην μ. μ. ὁπότε οἱ ἀντιπρόσωποι καταρτίζονται εἰς σῶμα καὶ προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου. Ἐκλέγονται δὲ πρόεδρος μὲν τοῦ συνεδρίου ὁ κ. Θ. Μπακόπουλος, ἀντιπρόεδροι οἱ κ. κ. Γ. Στροῦμπος καὶ Γ. Προφαντόπουλος καὶ γραμματεῖς οἱ κ. κ. Κ. Μπακανάκης καὶ Π. Σιγαλός.—Ὁ κ. Μπακόπουλος εὐχαριστεῖ ἐπὶ τῇ τιμῇ ἀνηκούσῃ μᾶλλον τῷ συλλόγῳ Ἀττικῆς, οὗτινος προεδρεύει, καὶ ἀκολούθως ὁρίζονται θέματα συζητήσεως τὰ ἑξῆς:

1ον. Περὶ τοῦ πῶς δύναται νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ Ἕνωσις τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος δημοδιδασκάλων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τοῦ προσωπικοῦ καὶ βελτίωσιν τῆς Λαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως, καὶ

2ον. Περὶ τοῦ πῶς δέον νὰ ἀναδιοργανωθῇ ἡ ἐν Ἑλλάδι δημοτ. ἐκπαίδευσις ὑπὸ ἔποψιν ἐκπαιδευτικήν, Διοικητικὴν καὶ οἰκονομικήν. Εὐθὺς δὲ μετὰ τὸν καθορισμὸν θεμάτων λύεται ἡ πρώτη συνεδρίασις.

—

Ἐπανόρθωσις.—Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας, ἡ ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ὑπὲρ τῆς δημοτ. ἐκπαιδεύσεως δαπανωμένου προκύψασα ὀλεθρία, ὡς ἐχαρακτήρισεν αὐτὴν ὁ διακεκριμένος βουλευτὴς κ. Κ. Παπαμιχαλόπουλος, ἀναλογία δημοτ. σχολείων καὶ γραμματείων διετυπώθη ἀσαφῶς καὶ τὴν ἀσάφειαν ταύτην αἴρομεν διὰ τοῦ παρόντος.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὰ ἐν Βόλῳ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα κατασκευασθέντα δαπάναις τοῦ κ. Ἀλ. Ἀθανασάκη.

1240 μόνον δημοτ. σχολεῖα ἔχομεν, ἐν οἷς διδάσκουσι δημοδιδάσκαλοι, καὶ τὰ γραμματεῖα, ἐν οἷς διδάσκουσιν ἀνεπαρκέστατοι γραμματισταὶ ἀνέρχονται εἰς 1565 δηλ. ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμματείων ὑπερτερεῖ τὸν ἀριθμὸν δημοτ. σχολείων κατὰ 325. Καὶ οὕτω λέγομεν, ὅτι ἔχομεν δημοτ. ἐκπαίδευσιν, ἐκ τῆς ὁποίας ζητοῦν νὰ φωτισθοῦν καὶ ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ἰαπωνία! Οἵα εἰρωνία καὶ ἐμπαιγμός!

—

Ἀτυχῶς ἡ φωτογραφικὴ πλὰξ ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Συνεδρίου φωτισθεῖσα τυχαίως κατεστράφη· λυπούμεθα διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι νὰ δώσωμεν τὴν εἰκόνα τοῦ Συνεδρίου.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗ "ΑΛΗΘΕΙΑ,,

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΪΡΟΝ

Κάϊρον 8 Αὐγούστου.

ΟΛΟΙ πνιγόμεθα μέσα εἰς μίαν ἀποχαύνωσιν ὑγρασίας νυκτερινῆς καὶ ζέστης κατὰ τὴν ἡμέραν. Περιμένομεν τὸν χειμῶνα νὰ ἀναπνεύσωμεν. Ἐν τῷ μεταξὺ συζητοῦμεν ἀκαταπαύστως περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀναγραφείσης κάπου παραιτήσεως τοῦ γραμματέως τῆς κοινότητός μας κ. Γ. Ἀρβανιτάκη, τὴν ὁποίαν εὑρίσκομεν πολὺ ἄδικον. Ὁ κ. Γ. Ἀρβανιτάκης, μὲ ὅλον τὸν πόλεμον ὅστις ἔγινεν ἐναντίον του κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἀπεδείχθη ὅτι πάντοτε εἰργάσθη μὲ ζῆλον καὶ μὲ θέλησιν εἰς τὴν ἐμπιστευτικὴν αὐτὴν θέσιν καὶ πάνσοτε ἐπέρασεν ἐπάνω ἀπὸ τὰς εἰρωνείας καὶ τὰς κακοβουλίας αἵτινες ἠθέλησαν πρὸς στιγμὴν νὰ ταράξουν τὴν κανονικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. Καὶ δι' αὐτὸ ἡ φήμη περὶ παραιτήσεώς του μᾶς κάμνει πολὺ νὰ σκεπτώμεθα ἂν εἶναι δυνατόν, νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ καὶ μὲ περισσοτέραν θλῖψιν θὰ τὴν ἀκούσωμεν ἐὰν παραδόξως πραγματοποιηθῇ.

* *
*

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ διὰ τοὺς συζητητὰς ἐπίσης γεγονὸς κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἦτο καὶ ἡ συνέλευσις τῶν Ἀλβανῶν εἰς τὸ Hotel Vogageurs. Ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἐδιχάσθη διὰ τὰ κατ' αὐτήν. Ἄλλοι γράφουν ὅτι ἦσαν 5—6, ἄλλοι 40—50. Ἄλλοι λέγουν ὅτι διὰ νὰ μὴ ζῶμεν εἰς τὸ περιθώριον τῆς ζωῆς ὀφείλομεν νὰ τείνωμεν οὐς εὐήκοον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἀλβανῶν περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς γλώσσης των καὶ τῆς ἐθνικότητός των νῦν μὲ τὸ νέον πολιτικὸν καθεστὼς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἄλλοι ὅτι αὐτὰ ποῦ ζητοῦν οἱ Ἀλβανοὶ εἶναι λόγια καὶ ἐπίδειξις καὶ τίποτε περισσότερον. Ἡμεῖς, διὰ νὰ μὴν εἴμεθα ἄδικοι εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς αὐτούς, νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ καθορίσουν καὶ νὰ οὐσιαστικοποιήσουν πλέον καλλίτερα καὶ φανερώτερα τὰς σκέψεις των διὰ νὰ ἴδωμεν τί κατὰ βάθος ζητοῦν τέλος αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι· μέσα εἰς τὸν νέον χορὸν τῶν πραγμάτων ἔχουν καὶ αὐτοὶ νὰ παίζουν τὸν ρόλον των. Τώρα ἂν θέλουν νὰ τραγουδοῦν ἀρβανίτικα καὶ νὰ χορεύουν τσάμικα εἶναι δικαίωμά των Νὰ ζητοῦν ὅμως νὰ φέρουν ἐμπόδια εἰς ἐλευθερίαν ποῦ ἐδόθη μὲ τὸ Σύνταγμα εἰς ὅλους καὶ δι' ὅλους, ἀνεξαρτήτως γλώσσης καὶ ἐθνότητος, εἶναι πρᾶγμα ποῦ θὰ τοὺς καταρρίψῃ κάτω ἀπὸ τὴν γραμμὴν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ περίφημα περιθώρια τῆς ζωῆς ποῦ θέλουν νὰ μᾶς κοπανοῦν εἰς ἦχον ἀρβανίτικον πλάγιον ἢ ὀρθόν. . . Περισσοτέραν αἴσθησιν μᾶς ἔκαμεν ὅτι ἀπὸ τὴν συνέλευσίν των ἐξεδίωξαν μερικοὺς Ἠειρώτας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ καλὴν θέλησιν ἐπῆγαν νὰ κούσουν τὰ περίφημα ντοκουμέντα των περὶ τῆς γλώσσης καὶ λ. π. Αὐτὴ ἡ ἀπόλυτος μυστικοπάθεια διατί πάλιν; Ἔτσι συσκέπτονται οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι; Τέλος πάντων!

* *
*

ΟΙ περιηγηταὶ μὴ φανταστῆτε ὅτι μᾶς λησμονοῦν καὶ κατὰ τοὺς μῆνας αὐτοὺς τῆς ζέστης. Ἡ χώρα τοῦ ἡλίου ἔχει θέλητρα ποῦ τοὺς ἕλκουν καὶ τώρα ἀκόμη,

διὰ νὰ μᾶς διασκεδάζουν τὰ μάτια ἀπὸ τὴν μονοτονίαν τῶν αἰωνίων αὐτῶν καὶ πάντοτε ἰδίων ἀποψηθέντων πλέον ἀπὸ τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἥλιον ἑαυτῶν μας. Ἀπὸ προχθὲς 150 γερμανοὶ σκορποῦν τὴν κρυάδα των εἰς τοὺς θερμοὺς δρόμους τοῦ Καΐρου μαζὶ μὲ μερικὸ χρυσάφι καὶ μᾶς δροσίζουν λιγάκι. Ἀργότερα περιμένονται καὶ κάποια καραβάνια ἄγγλων διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ σαιζὸν τοῦ χειμῶνος τελειωτικὰ πλέον, ὁπότε θὰ νοίξουν καὶ τὰ χειμερινὰ θέατρα· Ἀπὸ τώρα διεδόθη καὶ ἐκτυπήθη ἀλύπητα ἀπὸ μίαν Καϊρινὴν ἐφημερίδα ἡ κάθοδος μυρίων ἑλληνικῶν θιάσων εἰς τὴν χώραν μας τὸν χειμῶνα, λέγεται ὅτι ὁ Σαγιὼρ θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Πριντάνια καὶ ὁ Νίκας εἰς τὸ θέατρον τοῦ κήπου τῆς Ἐσβεκίας. Καὶ ἡ Κυβέλη; Θὰ εἶναι ἄραγε μαζί; Χωρὶς αὐτὴν ἐφέτος ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος τοῦ Καΐρου καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας δὲν ἐννοεῖ νὰ περάσῃ τὴν χειμερινὴν θεατρικὴν ἐποχήν του. Διερμηνεύομεν τὴν ἐπιθυμίαν του προκαταβολικῶς πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων ἀργότερα. Μόνον ἂν πρόκειται νὰ μεταβῇ καὶ πάλιν εἰς τὴν Ρωσσίαν θὰ τῆς συμπαθήσωμεν τὴν ἔλλειψιν κάποιας ἀβρότητος νὰ μᾶς ἔλθῃ καὶ νὰ μᾶς δροσίσῃ ὀλίγον μὲ τὴν χαρούμενην μορφήν της καὶ τὴν ἐπάνω ἀπὸ προλήψεως τέχνης ὑπόκρισίν της.

RAMSIS

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΑΡΤΟΠΟΙΩΝ

ΚΑΪΡΟΝ, 10 Αὐγούστου. — Ἐξ ὅσων ἐξεθέσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον κατεδείχθη περιτράνως ποία ἦτο ἡ θολὴ προέλευσις ὅλων τῶν ἀνωνύμων δημοσιευμάτων ἐν τῇ γνωστῇ ἐφημερίδι, τὰ ὁποῖα ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ δημοσιογραφικῷ των ὀργάνῳ χαλκευόμενα ἀνεστάτωσαν τοὺς ἐνταῦθα ἀρτοποιοὺς καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐπιφέρωσι τὴν διάλυσιν τοῦ σωματείου των πρὸς μεγίστην αὐτῶν βλάβην διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μίσους καὶ τῆς διχονοίας μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἵνα μὴ μείνῃ ὅμως οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία περὶ τῆς πηγῆς αὐτῶν παρεκαλέσαμεν ἔμπιστον φίλον ἀρτοποιόν, καλῶς γνωρίζοντα τὰ πράγματα καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας του ὅπως ἐπισκεπτόμενος τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου μάθῃ τι περὶ τῆς προελεύσεως τῶν δημοσιευθέντων· ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἔκπληξίς του ὅταν ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ἤκουσεν ἀπὸ τοῦ στόματος των περισσοτέρων ἀρτοποιῶν τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικά: **Καλὸν** ἦτο νὰ **μᾶς** ἔλιπεν **αὐτὴ ἡ ἐφημερίς ..! μᾶς ἔκαμεν ἄνω κάτω!**

Βεβαίως εἶνε εὐχάριστον ὅτι οἱ ἀρτοποιοὶ ἀντελήφθησαν ἔστω καὶ ἀργὰ τὴν ἀπάτην, ἧς ἔπεσαν θύματα ἐκδιώξαντες τοὺς συντάκτας τῶν Girchi Tarifa μετὰ τοῦ ὀργάνου των Τοῦτο ὅμως καὶ μόνον δὲν ἀρκεῖ, ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ δὲ νὰ εἴπωμεν πρὸς τοὺς κ. ἀρτοποιούς· καὶ ἰδίως πρὸς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅτι ὀφείλουσιν ἄνευ ἀναβολῆς νὰ συγκαλέσωσι μίαν γενικὴν συνέλευσιν, καθ' ἣν δίδοντες τὰς δεούσας ἐξηγήσεις ν' ἄρωσι τὰς μεταξύ των παρεξηγήσεις, ἀφοῦ ἅπαξ γνωρίζουσι καλῶς τὸν αἴτιον, νὰ μὴ δεχθῶσι δὲ ἐξ ἄλλου τὴν παραίτησιν οὐδενὸς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀλλὰ κατόπιν ἐν πνεύματι ὁμονοίας καὶ εἰλικρινοῦς καὶ ἀμοιβαίας ἀγάπης συνεργασίας νὰ ἐπιβάλλωσι «διὰ νομίμων μέσων» εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς νὰ τηρῶσιν ἀπαρεγκλίτως τοὺς ὅρους καὶ τὰ ἄρθρα τοῦ κανονισμοῦ των.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ ὑποδείξωμεν τοῖς ἀρτοποιοῖς ὅτι πᾶσα παράτασις τῆς σημερινῆς ἐκκρεμότητος, ἥτις προξενεῖ αὐτὸν τὸν ὁλέθριον συναγωνισμόν, μεγάλως συντελεῖ εἰς τὸν ὑψωμὸν τῶν ἀλεύρων ἢ μᾶλλον εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑψωμένων τιμῶν των· οὐχὶ ἅπαξ ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἐν Καΐρῳ ἔμποροι ἀλεύρων] ἐπωφελοῦνται τῶν τοιούτων περιστάσεων, ἀπόδειξις δὲ ὅτι εἰς τὴν γείτονα Ἀλεξάνδρειαν τὰ ἄλευρα τῆς αὐτῆς προελεύσεως καὶ ποιότητος πωλοῦνται εἰς ἀρκετὰ ὑποβιβασμένας τιμάς· ἐν τέλει δέον νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν, ἢ νὰ εἶχε κύρος καὶ ἀξίαν ἐπιβλητικότητος το σωματεῖον τῶν ἀρτοποιῶν ἐὰν εἰρηνικῶς καὶ ἄνευ περαιτέρω σχολίων εἰργάζετο, πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται καὶ ταῦτο συνιστῶμεν, συνεργασία εἰλικρινὴς διὰ τῆς ὁποίας ἐξασφαλίζεται ἡ πρόοδος τοῦ σωματείου των.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Οἱ ἐξέχοντες τῶν ἀρτοποιῶν τοῦ Καΐρου, τὰ διάφορα μεγάλα ἐργοστάσιά των. — Ἡ τελειότης καὶ ἡ συνέπεια εἰς τοὺς Συναλλαγάς των.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ ΝΕΑ

★ *Ἀφίκετο χθὲς εἰς Πὸρτ-Σάϊτ διὰ τῆς «Αἰγύπτου» τῆς Πενὶν-συλὰρ ὁ Πρίγκηψ Μηχαμὲτ Ἀλῆ ἀδελφὸς τοῦ Χεβίδου.*

★ **Ἐπέστρεψεν διὰ τῆς «Σεμιράμιδος» ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν μεγάλων καταστημάτων Stein κ. Μπαχάρα μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του. Ἂς ἀναμείνῃ λοιπὸν τὸ κοινὸν τοῦ Καΐρου ἑτέρας ἐκπλήξεις καὶ νεωτερισμοὺς πάντοτε πρωτοφανεῖς διὰ τὸ Κάϊρον.**

★ *Παράπονα διατυπώνονται ὅτι αἱ ἐνέργειαι τῶν ἰθυνόντων τὰ τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου δὲν εἶναι αἱ πρῶται ἐκεῖναι. Ὁ Ἑλληνικὸς τύπος ἔπαυσεν νὰ κάμνῃ μνείαν περὶ τοῦ καλλίστου τούτου Συνδέσμου.*

★ *Οἱ νυκτοφύλακες ἐν Αἰγύπτῳ θριαμβεύουσιν διὰ τῶν συνεχῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων των ἐγκλημάτων. Δὲν παρέρχεται ἑβδομὰς ἄνευ ἐγγραφῆς τοιούτου εἴδους ἄθλων, τῶν καλουμένων γαφίρεδων.*

★ *Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 23 τρέχοντος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης ἐνταῦθα ἑορτῆς «τῆς κοπῆς τοῦ Χαλίγκ» ἅπαντα τὰ ὑπουργεῖα καὶ αἱ διοικήσεις τοῦ κράτους ἄγουσιν ἀργίαν.*

★ *Τὸ τῶν Κοπτῶν Πατριαρχεῖον εἰς ὃ ἀνήκει τὸ μέγα ἐν τῇ ὁδῷ Ἐσβεκίας κτίρισν, ἔνθα καὶ τὸ «Hotel Caïron» πρόκειται νὰ κατεδαφισθῇ, μετατρεπόμενον εἰς μέγα καὶ πολυτελὲς Ξενοδοχεῖον.*

★ *Κυριολεκτικῶς ἐπλημμύρισε τὸ Κάϊρον ἀπὸ πλείστους πλανοδίους πωλητὰς λαχείων, μολονότι αἱ ἐκδόσεις τῶν διαφόρων τούτων λαχείων δὲν εἶναι ὀλίγαι.*

★ *Σήμερον ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἄγει τὴν ὀνομαστικήν του ἐπίλεκτον καὶ φιλοπρόοδον μέλος τῆς παροικίας μας ὁ Διευθυντὴς τῆς προοδευτικῆς Τραπέζης Τζώνου κ. Σωτήριος Μπίτσιος εἰς ὃν εὐχόμεθα πάμπολλα χρόνια.*

★ *Ὑπερεκατοντὰς ἰθαγενοῦς ὄχλου ἐπιτεθεῖσα προχθὲς μὲ ληστρικὸν σχέδιον κατὰ τῶν τραμ τοῦ Ροδ-ελ-Φάραγγ, ἐκακοποίησε καὶ ἐλήστευσε τοὺς Εὐρωπαίους. Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τοὺς πλείστους*

ΑΙ ΜΑΥΡΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Ἡ πριγκήπισσα Δενοβουλῆ γίνεται δεκτή.

Ἔχομεν γράψει πολλάκις περὶ τῆς φυλετικῆς προλήψεως τῶν ἀμερικανῶν ἐναντίον τῶν Μαύρων. Ἡ πρόληψις δὲν ἀναγνωρίζει ὅριον οὔτε τὴν καλλονὴν διότι ὑπάρχουν ὡς γνωστὸν καὶ μαῦραι Ἀφροδίται. Τελευταίως εἰς ἕνα διαγωνισμὸν καλλονῆς τῆς Ὑάρμουνδ, ἡ ὡραιοτάτη **πριγκήπισσα Σενεγαλέζα** *Δινοβολοῦ δὲν ἐγένετο δεκτή!*

Ἀλλὰ δὲν ἀπεθαρρύνθη ποσῶς ἡ κυρία Κατ' αὐτὰς διωργανοῦτο ἄλλος διαγωνισμὸς καλλονῆς ἐν Σούθλαν ὅπου ἡ Πριγκήπισσα κάμνει τὰ θαλασσινὰ λουτρά της.

Ἔστειλε λοιπὸν εἰς τὸν διοργανωτὴν τοῦ Διαγωνισμοῦ τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα: «Ἐξ αἰτίας τοῦ χρώματός μου δὲν ἠδυνήθην νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν καλλονῆς τῆς Ὑάρμουνδ Καὶ ὁ κανονισμὸς τοῦ διαγωνισμοῦ σᾶς ἀπαγορεύει ἐπίσης νὰ συναγωνισθῶ εἰς Σούθλανδ; Τὸ δέρμα μου εἶνε χρώματος ἀνοικτοῦ.

Ὁ διοργανωτὴς τοῦ διαγωνισμοῦ δὲν συνεκινήθη μὲ τὸ τηλεγράφημα. Καὶ σοκολάτα ἀνοικτοῦ χρώματος, ἐσκέφθη ὅτι εἶναι ἀρκετὰ μαύρη ὥστε ἀπήντησε λακωνικά.

«Μὴ παρουσιασθῆτε. Ἐντόπιαι προλήψεις;» Ἀλλ' ἡ πριγκήπισσα βλέπουσα ὅτι δὲν τὸ ἀπηγόρευεν ὁ κανονισμὸς ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἐπέμεινεν καὶ ὅτι θὰ ἐπήγαινεν εἰς Σούθλανδ νὰ διαμαρτυρηθῇ εἰς τὸν δήμαρχον.

Ὁ διοργανωτὴς διὰ νὰ ἀποφύγῃ σκάνδαλα, ὑπεχώρησε. Μάλιστα ἐπρόκειτο νὰ πάῃ εἰς τὸν στοθμὸν ἵνα ὑποδεχθῇ καὶ μὲ μουσικὴν τὴν Πριγκήπισσαν.

Θὰ κερδίσῃ ἄρα γε καὶ τὸ βραβεῖον της;

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΥΤΗΡΙΟΝ
Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ
ΙΑΤΡΟΥ
Ὁδὸς Ζήνωνος 6 Α.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Ἐπανῆλθεν ἐκ τοῦ εἰς Ἑσπερίαν ταξειδίου του ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Σπυρ. Μερκούρης, πλήρης ὑγείας καὶ ἀποκομίζων τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν μεγαλουπόλεων, ἃς ἐπισκεφθῆ καὶὅπου θερμὴ καὶ λίαν τιμητικὴ τοῦ ἐγένετο δεξίωσις ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν παροικιῶν καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Τὸν κ. Μερκούρην ὑπεδέχθησαν ἐν τῷ σταθμῷ πλεῖστοι ἐκ τῶν φίλων του μετὰ χαρᾶς ἐπανιδόντες αὐτόν.

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

Διὰ τοὺς παίζοντας δόμινο.

Ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι δύο πρόσωπα παίζοντα δόμινο δέκα ὥρας τὴν ἡμέραν καὶ κάμνοντα τέσσαρα κινήματα ἀνὰ ἓν λεπτὸν τῆς ὥρας θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξακολουθήσουν ἐπὶ 118,000 ἔτη, χωρὶς νὰ ἐξαντλήσουν ὅλους τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ παιγνιδίου, οἱ ὁποῖοι συνδυασμοὶ ἀνέρχονται εἰς 248.828.211.840.

—Τὶ δύναται νὰ κάμῃ καὶ τὶ νὰ μὴ κάμῃ ὁ Τσάρος.

Μίαν φορὰν ὁ Τσάρος ἐπεσκέφθη τὸν Βασιλέα τῆς Δανιμαρκίας μεθ' οὗ ἀντήλλαξε τὸν ἑξῆς διάλογον περὶ τῆς ἰσχύος τῶν συνταγματικῶν καὶ ἀπολυταρχικῶν βασιλέων.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας ἔδειξε εἰς τὸν Τσάροτ ἕνα ὑψηλὸν πύργον.

Τώρα εἶπεν ὁ Τσάρος εἰπέτε μου ποία εἶναι ἡ δυναμίς σας ἐπὶ τῶν ὑπηκόων σας. Δύνασθε νὰ εἴπετε εἰς ἕνα ἐκ τῶν πτωχοτέρων ἐξ αὐτῶν νὰ ἀναρριχηθῇ εἰς μίαν τῶν κορυφῶν τοῦ πύργου καὶ νὰ πηδήσῃ ἔπειτα κάτω.

«Ὄχι, ἀπήντησεν ὁ Βασιλεὺς ἀλλὰ δύναμαι νὰ ὑπάγω ἐντὸς τῆς καλύβης τοῦ πτωχοῦ αὐτοῦ ὑπηκόου καὶ νὰ κοιμοῦμαι εἰς αὐτὴν ἀμέριμνος καὶ νὰ εἶμαι εὐπρόσδεκτος».

—Ἡ μικροτέρα κινητήριος μηχανὴ τοῦ κόσμου.

Ἡ μηχανὴ αὕτη κατέχεται ὑφ' ἑνὸς ἠλεκτρολόγου καὶ ὡρολογοποιοῦ τοῦ Τεξᾶς, ὁ ὁποῖος τὴν ἔκαμε ὡς καρφίτσα λαιμοδέτου, ζυγίζει κάτι περισσότερον μιᾶς δεκάρας καὶ κινεῖται μὲ τὸ ρεῦμα μικροσκοπικῆς ἐκ χλωριούχου ἀργύρου συστοιχίας.

—Παραπέτασμα ἀπὸ πώματα.

Εἷς τῶν ἀριστοκρατικωτέρων Συλλόγων τοῦ Βερολίνου ἔχει εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ δείπνου ἓν παραπέτασμα καμωμένον μὲ πώματα καμπανίτου. Τέσσαρες χιλιάδες πώματα μὲ τὰ ἐπάργυρα ἢ ἐπίχρυσα καλύμματά των ἔχουν διαπερασθῆ εἰς λεπτὰς καλάμους διακεκοσμημένας μὲ χρωματιστὰς ταινίας καὶ καλλωπισμένας μὲ λεπτὰ σφυρίδια ἐκ χαλκοῦ. Μακρόθεν κάμνει ἀποτέλεσμα τὰ μάλιστα διακοσμητικὸν καὶ φαίνεται σὰν ἰαπωνικὴ ζωγραφία.

Ἐὰν δὲ ὑπολογισθῆ ὅτι ἕκαστον πῶμα ἀνῆκε εἰς φιάλην καμπανίτου στοιχίζουσαν μίαν λίραν κατὰ μέσον ὅρον τὸ παραπέτασμα ἀντιπροσωπεύει ἔξοδον 4 χιλιάδων λιρῶν ἤτοι 100,000 φράγκων

—Λονδρικὴ λωποδυσία.

Εἰς τὴν Λούρδην τὴν γαλλικὴν πόλιν τῶν Πυρηναίων ὅπου μεταβαίνουσιν κατ' ἔτος χιλιάδες προσκυνητῶν, συνελήφθησαν αἱ δύο ἀδελφαὶ Αἰμιλία καὶ Ἄννα Πινερό, διότι εἶχον ἐλαφρύνει τοὺς προσκυνητὰς ἀπὸ τὰ ὡρολόγια καὶ τὰς καρφοβελόνας τῶν λαιμοδετῶν των.

Αἱ καρφοβελόναι ἀνήρχοντο εἰς τὸ σεβαστὸν ποσὸν 98 καὶ τὰ ὡρολόγια εἰς τὸ σεβαστότερον τῶν 125. Λωποδύτριαι μιᾶ φορά.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΝΕ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ὁ βουλευτὴς Λοριμὲρ ἀπὸ τὸ Σικάγο, μέγας περιπατητὴς ἐπήγαινε πεζὸς εἰς τὴν Οὐάσιγκτῶνα. Ἀφοῦ ἔκαμε κάμποσα μίλια ἐκάθησε διὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὀλίγον.

«Θέλετε νὰ ἀναβῆτε λιγάκι, εἶπεν ἕνας ἀγαθὸς χωρικὸς ποῦ πήγαινε μὲ τὸ ἁμάξι του τὸν ἴδιον δρόμον».

«Εὖ αριστῶ εἶπεν ὁ κ. Λοριμὲρ, θὰ ἐπωφεληθῶ δι' ὀλίγον τῆς γενναίας προσφορᾶς σας».

Καὶ ἐπροχώρησαν μαζύ. Καθ' ὁδὸν ὁ κύριος τῆς ἁμάξης στραφεὶς ἐρώτησε τὸν σύντροφόν του.

«Εἶσθε ἐπιστήμων;»

«Ναί, ἀπήντησε ὁ Λοριμὲρ σκεπτόμενος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἓν νομοσχέδιόν του».

Ἔπειτα ἀπ' ὀλίγον ὁ χωρικὸς παρετήρησεν.

«Κύριέ μου, δὲν εἶσθε βέβαια δικηγόρος, ἄλλως θὰ ὁμιλοῦσατε· οὔτε ἰατρὸς διότι δὲν φέρατε μαζί σας τὸ συνειθισμένο σακκίδιον τοῦ ἰατροῦ. Οὔτε φαίνεσθε ἀπὸ τὴν ὄψιν νὰ εἶσθε ἱεροκήρυξ. Τότε ποία εἶναι ἡ ἐπιστήμη σας:

«Εἶμαι πολιτικός» ἐπανέλαβεν ὁ Λόριμερ

Τότε ὁ χωρικὸς ἔκαμε κίνημα περιφρονητικόν.

«Ἡ πολιτικὴ δὲν εἶναι ἐπιστήμη· ἡ πολιτικὴ εἶναι **θόρυβος καὶ ἀταξία!!**

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΤΡΙΚΑΝΤΟΥ

Ἢ Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΙ Η ΜΥΛΩΝΟΥ

ΧΙΟΥΜΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[*Κατὰ τὸ Ἱσπανικὸν τοῦ* **Ντ'Ἀλαρκὸν**]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Μετὰ μίαν ὥραν, ὅλα τὰ ἐπίσημα πρόσωπα ποῦ παρεκάθησαν εἰς τὸ ἀπογευματινὸ *μεζὲ* εἶχον ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ Ἐξοχότης του ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ οἱ *οἰκεῖοι* του εἶχον φθάσει χάρις εἰς τὴν ἅμαξαν πολὺ πρότερον τῶν ἄλλων καὶ ἐμβῆκαν εἰς τὸ *Ἀρχιεπισκοπεῖον* ὅπου τοὺς ἀφίνομεν νὰ ἀπαγγείλουν τὰς προσευχάς των.

Ὁ διάσημος δικηγόρος, ὁ ὁποῖος ἦτο πολὺ ἰσχνός, καὶ οἱ δύο ἀρχιμανδρῖται—τῶν ὁποίων ἡ κοιλιὰ ἦτο ἐξ ἴσου πολυσέβαστος—συνώδευσαν τὸν Νομάρχην μέχρι τῆς θύρας τῆς Νομαρχίας, ὅπου ἡ Ἐξοχότης του τοὺς εἶπε ὅτι εἶχε νὰ ἐργασθῇ πολύ. Καθένας ἐπῆρε ἔπειτα τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του, χωρὶς ἄλλον ὁδηγὸν ἀπὸ τὰ ἄστρα, ὅπου οἱ ναυτικοί, καὶ προχοῦντες ψιλαφητεὶ ὅπως οἱ τυφλοί, διὰ νὰ μὴ χάνουν τὸν δρόμον εἰς τὰς διαφόρους στροφὰς τῶν ὁδῶν. Διότι ἡ νύκτα εἶχε φθάσῃ ἤδη—νύκτα ἀφέγγαρη—καὶ ὁ δημόσιος φωτισμὸς δὲν ἦτο τότε ἀκόμη (καθὼς τόσα ἄλλα κελεπούρια ποῦ ἀπεκαλύφθησαν στὸν αἰῶνα μας) παρὰ ἓν πρόβλημα κρυμμένον εἰς τὰ βάθη τῆς θείας διανοίας.

Ἀπεναντίας, δὲν ἦτο σπάνιο τότε νὰ συναντήσῃ κανεὶς εἰς τοὺς δρόμους τὸ πλάνον φῶς ἑνὸς *φανοριοῦ* ποῦ κάποιος ὑπηρέτης περιέφερε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ φωτίζων μὲ σεβασμὸν τὸν δρόμον τοῦ ἐξοχωτάτου Κυρίου του.

— Εἴμεθα ὅλοι μας παληανθρώποι.....ἔλεγον καθὼ: ἐπροχώρουν—ὁ δικηγόρος καὶ οἱ δύο ἀρχιμανδρῖται.

— Τὶ θὰ ποῦν σπίτι μας βλεποντές μας νὰ ἐπιστρέφωμεν τέτοια ὥρα;

— Καὶ τὶ θὰ πῇ καὶ ὁ κόσμος ποῦ μᾶς συναντᾷ εἰς τὸ δρόμον τέτοια ὥρα, ἑπτὰ ἡμισυ περασμένες!.... Θὰ μᾶς πάρουν βέβαια διὰ λωποδύτας ποῦ γυρεύουν τὰ σκοτάδια διά....τὴ δουλειά των.....

— Ἐξάπαντος πρέπει νὰ ἀλλάξουμε διαγωγή.....

— Αἴ, αἴ, ναί! τί τὰ θέλεις φίλε μου! αὐτὸς ὁ εὐλογημένος μῦλος.....

— Ἡ γυναῖκα μου τὸν ἔχει στὸ στομάχι..... εἶπεν ὁ δικηγόρος μὲ τόνον ποῦ ἐπρόδιδε τὸν φόβον ἑνὸς πολὺ προσεχοῦς *καυγᾶ* στὸ σπίτι....

— Καὶ ἡ ἀνεψιά μου χειρότερα ἀκόμα!...ἀνέκραξεν ἕνας ἀπὸ τοὺς παπάδες ποῦ ἦτο ὁ πνευματικὸς τῆς ἐνορίας...Ἡ ἀνεψιά μου λέγει πῶς οἱ ἱερομένοι δὲν πρέπει νὰ συχνάζουν ποτὲ μέρη ὅπου βρίσκονται κυρίες!....

— Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχει ἀθωότερον πρᾶγμα τῆς παρέας μας....

— Ἔχει καὶ λόγο! ...ἀφοῦ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Δεσπότης δὲν λείπει ποτέ του...

— Καὶ ἔπειτα κύριοι, λογαριάστε καὶ τὰ χρόνια μας!...εἶπεν ὁ πνευματικός. Χθὲς μπῆκα στὰ βδομῆντα πέντε.....

— Σωστά! ἐπανέλαβεν ὁ συντροφός του. Λοιπὸν ἂς ἀφήσουμεν αὐτά!..... Πές τε μου τὴν ἀλήθεια. Δὲν ἦτο τρέλλα ἀπόψε, ἡ Φρασκίτα;

— Ὤ! ὅσον γιὰ τοῦτο... γιὰ ὠμορφιά, εἶναι πράγματι ὤμορφη εἶπεν ὁ δικηγόρος, κάνων δῆθεν τὸν ἀδιάφορον.

— Ἀγγελλόμορφη!.....εἶπεν ὁ πνευματικὸς κουκουλωμένος μέσα στὴν κάπα του.

— Καὶ ὅποιος δὲν τὸ πιστεύει, ἐπανέλαβεν ὁ δικαστικὸς ῥήτωρ, ἂς ῥωτήσῃ τὸν Νομάρχην....ὁ κακομοίρης τὰ ἔχει πειὰ χαμένα.....

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία εἶπεν ὁ πνευματικός.

— Βέβαια, βέβαια, εἶπεν ὁ ἀκαδημαϊκός, καὶ ἐπρόσθεσε..

— Καὶ ἐδῶ, σᾶς ἀφίνω κύριοι διὰ νὰ γυρίσω σπίτι μου—καλὴ νύκτα.

— Καλὴ νύκτα...ἐπανέλαβον οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἱερατικοῦ συμβουλίου.

Καὶ ἐπροχώρησαν ὀλίγα βήματα σιωπῶντες.

— Τὸν ἐκαταλάβατε ἐκεῖνον ἐκεῖ!..... Καὶ αὐτὸς κυττάζει τὴν μυλωνοῦ σὰν ροχάτ λουκούμ, ἐψυθύρισεν ὁ ἕνας παπᾶς σπρώχνων μὲ τὸν ἀγκῶνα τὸν σύντροφόν του.

— Ἐμένα τὰ λές! Σὰν νὰ τὸν ἔβλεπα! ἀπεκρίθη ὁ ἄλλος σταματῶν εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας του. Δὲν τὸ ξέρει τὸ κτῆνος! Καλὴν ἀντάμωσιν αὔριον, παππᾶ μου.

— Ἐς αὔριον παππᾶ, θεοῦ θέλοντος. Καλὴ νύκτα.

— Ὁ Θεὸς νὰ σοῦ δώσῃ καλὴν νύκτα εἶπεν ὁ πνευματικὸς ἀνοίγων τὴν μεγάλην εἴσοδον, καὶ κράζουν τοὺς ἀνθρώπους του κτυπῶν τὸ ῥόπτρον.

Καὶ ὁ ἄλλος ἀρχιμανδρίτης, ποῦ ἦτο τόσον στρογγύλος ποῦ ἐφαίνετο σὰν νὰ προχωροῦσε στρεφογυρίζων, ἐπροχώρει ἥσυχα πρὸς τὴν κατοικίαν του, σκεπτόμενος. Καθώς, ἐπροχώρει εἰς τὸ σκότος ἐσκόνταψε πρὸς ἕνα σανίδωμα καθ' ἣν στιγμὴν ἔλεγε σκεπτόμενος ἀναμφιβόλως τὸν σύντροφόν του :

— Καὶ σένα κατεργάρη δὲν σὲ δυσαρεστεῖ διόλου ἡ κυρὰ Φρασκίτα ! ..... Ἀλλὰ νὰ 'ποῦμε καὶ τὴν ἀλήθεια ἐπανέλαβε ἔπειτα ἀπ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, εἶναι ὥμορφη, πεντάμορφη ἡ εὐλογημένη.....

*

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ Νομάρχης εἶχεν ἀναβῇ μὲ τὸν συνοδόν του φύλακα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἤρχισε μὲ τὸν ὑφιστάμενόν του συνομιλίαν πολὺ οἰκειωτέραν ἢ ὅσον τὸ ἐπέτρεπε τὸ ἀξίωμά του.

— Ἡ ἐξοχότης σας νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην, στὸ λαγωνικὸ ποῦ γνωρίζει καλὰ τὸ κυνῆγι του, ἔλεγεν ὁ ποταπὸς ἀστυνομικός. Ἡ κυρὰ Φρασκίτα εἶναι ἐρωτευμένη μαζί σας καὶ ὅσα ἡ Ἐξοχότη σας μοῦ εἶπε τώρα, μὲ πείθουν ἀκόμα περισσότερον.

— Καὶ ὅμως ἐγὼ δὲν εἶμαι τόσον βέβαιος περὶ τούτου, Γκαρδούνια ! ἀπεκρίθη ὁ Δὸν Εὐγένειος ἀναστενάζων.

— Δὲν βλέπω τὴν λόγον.. .... τέλος πάντων ἂς ὁμιλήσωμεν ξάστερα..... Ἡ ἐξοχότή σας, ἔχει, μὲ συμπάθειο,....ἕνα ἐλάττωμα σωματικόν...δὲν εἶναι ἔτσι ;

— Δυστυχῶς ναί, εἶπεν ὁ Νομάρχης, ἀλλὰ τὸ ἴδιο ἐλάττωμα ἔχει καὶ ὁ μπάρμπα Λουκᾶς. Ἀπὸ τοὺς δύο μας μάλιστα αὐτὸς εἶναι ὁ πλέον καμπούρης !—

— Πολύ....πολὺ πλειότερον ! .....Δὲν ὑπάρχει καμμία σύγκρισις ... Ἀλλ' ἀκριβῶς τοῦτο θέλω νὰ πῶ καὶ ἐγώ...Ἡ Ἐξοχότης Σας ἔχει μίαν συμπαθητικὴ μορφή...ὅπως λένε, ἔχει μίαν ὡραίαν κεφαλήν ! ..... ἐνῷ ὁ μπάρμπα Λουκᾶς μοιάζει τοῦ Φασουλῆ.

Ὁ Νομάρχης ἐχαμογέλασε ἀπὸ εὐχαρίστησιν.

— Ἐκτὸς τούτου, ἡ κυρὰ Φρασκίτα θάπερφτε ἀπὸ τὸ παράθυρο διὰ νὰ ἰδῇ διορισμένο τὸν ξαδερφό της !.....

— Ἕως ἐδῶ εἴμεθα σύμφωνοι. Στὸν διορισμὸν αὐτὸ ἔχω ὅλας τὰς ἐλπίδας μου.

— Λοιπόν, ἐμπρός, κύριε ! Σᾶς εἶπα τὸ σχέδιόν μου ! Ἂν θέλετε τὸ βάζομεν εἰς ἐνέργειαν ἀπόψε.

— Σοῦπα πῶς δὲν ἔχω ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν σας, ἐφώναξεν ὁ Δὸν Εὐγένιος ἐνθυμηθεῖς διὰ μιᾶς ὅτι ὡμιλοῦσε μὲ ἕνα ὑφισταμένον.

—Ἐνόμιζα ποῦ ἡ Ἐξοχότης Σας μοῦ τὰς ἐζήτησε ἐψυθύρισεν ὁ Γκαρδούνιας.

— Σιωπή !

Ὁ Γαρδούνια ὑπεκλίθη.

— Λοιπόν, ἔλεγες ἐξηκολούθησεν ὁ Δὸν Ξουνίγα καταπραϋνθεῖς, ὅτι ἀπόψε ἠμποροῦν ὅλα νὰ τελειώσουν—Τόσο καλήτερα, θὰ ἡσυχάσω μιὰ φορά.

Καὶ εἰπὼν ταῦτα μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον του ἔγραψε κάτι τι εἰς ἓν χαρτόσημον τὸ ὁποῖον ἔβαλεν εἰς τὴν τσέπην του.

— Νά, εἶπεν, ἔγινεν ὁ διορισμός.....Ἂν δὲν τὸν ἐπικυρώσουν αὔριον οἱ σύμβουλοι θὰ ἔχομεν *ντραβέρια*. Ἀλλά, τί ἄλλο μοῦ μένει νὰ κάμω ;

— Λαμπρά ! ἀνέκραξεν ὁ Γκαρδούνιας ἐνθουσιασμένος,ἐνῷ τὸ ἀρπακτικό του χέρι ἐξετείνετο πρὸς τὴν ταμπακοθήκην τοῦ προϊσταμένου του διὰ νὰ πάρῃ μιὰ δακτυλιὰ ταμπάκο... . Λαμπρά !....Λαμπρά !....Ὁ προκάτοχος τῆς Ἐξοχότης σας δὲν θὰ τὰ ψιλοκοσκινοῦσε τοσο τὰ πράγματα. Μιὰ μέρα....

— Ἄσε τῆς κατρεγαριές ! ἐπανέλαβεν ὁ Νομάρχης δίδων μιὰ μὲ τὸ γάντι του εἰς τὸ χέρι ποῦ ἀπλώνετο. Ὁ προκατοχός μου ἐστάθηκε ἀρκετὰ ἀνοήτος, τὴν ἡμέρα ποῦ σὲ 'πῆρε στὴν ὑπηρεσίαν του.

— Ἀλλ' ἂς τελειώσουμεν τὴν δουλειά μας. Μοῦ εἶπες πρὸ ὀλίγου ὅτι ὁ μύλος τοῦ μπάρμπα Λουκᾶ εἶναι τῆς δικαιοδοσίας τοῦ πλησίου χωρίου καὶ ὄχι τῆς πόλεώς μας....ἦσαι βέβαιος περὶ τούτου;

— Βεβαιότατος. Ἡ δικαιοδοσία τῆς πόλεως τελειώνει εἰς τὸ σημεῖον ποῦ ἀπόψε ἐπερίμενα τὴν Ἐξοχότητά σας.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΑΠΟ ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

— Δὲν ἄφησε νὰ τὴν φιλήσῃ ἀλλὰ....τὸν ἐφίλησεν αὐτή.....

— Ὑποπτευθεῖσα ἀπὸ ἕναν ἦχον ποῦ ἤκουσεν, ἡ μήτηρ ἠρώτησε τὴν θυγατέρα της αὐστηρῶς.

«Ἐλίζα» σὲ εἶχε φιλήσει ὁ κ. Σχίπλεῦ. Εἰς τὴν σάλα, τὴν ὥραν ποῦ περνοῦσα ἀπὸ τὸν διάδρομον ;

«Ὄχι, μαμμά !

«Οὔτε ἐπεχείρησε νὰ σὲ φιλήσῃ ;

«Ναί, μαμμά.

Ἡ μητέρα εἶπεν θριαμβεύσασα !

«Τὸ ἐνόησα ἐγώ. Λοιπὸν σὺ τὸ ἐπέτρεψες ;

«Ὄχι μαμμά. Τὰ εἶπα ὅτι μοῦ ἀπαγορεύσατε νὰ ἀφήνω νὰ μὲ φιλῇ ἕνας νέος.

«Λαμπρά, λαμπρά, κορίτσι μου.

«Καὶ τί σοῦ εἶπεν ;

Ἡ νεα ἐκοκκινισεν, ἀλλ' ἐξηκολούθησεν ἀτρόμητος.

«Μὲ ἐρώτησε ἐὰν μοῦ ἀπαγορεύσατε καὶ νὰ φιλήσω ἐγὼ ἕναν νέον καὶ τοῦ εἶπα ὅτι δὲν θυμοῦμαι τέτοια ἀπαγόρευσιν.....

Ἡ μήτηρ ἐνόησε τότε πόθεν προήρχετο ὁ ἦχος ποῦ ἤκουσε καὶ εἶπε θυμωμένη εἰς τὴν θυγατέρα της.

«Πήγαινε»

Καὶ ἐφρόντισε εἰς τὸ ἑξῆς αἱ διαταγαί της νὰ εἶναι πλήρεις καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας.

(Ἀπὸ τὰ ἔθιμα τοῦ Ἀγγλικοῦ βίου).

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΙ ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΑΙ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐτησίας μεγάλης ἐν Βόλῳ ἐμποροπανηγύρεως (ὃη Αὐγούστου) ἡ ὁποία καὶ φέτος διεξήχθη μὲ μεγάλην ζωηρότητα ἐτελέσθησαν κολυμβητικοὶ καὶ λεμβοδρομικοὶ ἀγῶνες πρωτοβουλίᾳ τοῦ καλοῦ σωματείου τῶν Λεμβούχων Βόλου. Ἡ Διοργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν κ.κ. Γ. Παγανέλη νομάρχου, Ι. Γκλαβάνη δημαρχοῦντος, Θεοφανίδου προέδρου Πρωτοδικῶν, Σοφ. Τριανταφυλλίδου δικηγόρου, Κ. Ἀναγνωστοπούλου τελώνου καὶ Ι. Λαμπροπούλου λιμενάρχου.

Τὴν α΄. ἡμέραν ἐτελέσθησαν οἱ κολυμβητικοὶ ἀγῶνες 300 καὶ 100 μ. Νικηταὶ οἱ Σ. Ντελῆς καὶ Γ. Νικολάου. Παῦλος Καμηλιέρης καὶ Γ. Νικολάου. Τὴν β΄. ἡμέραν μὲ μεγαλειτέραν συρροὴν κόσμου καὶ περισσοτέραν ἐπιτυχίαν ἐτελέσθησαν αἱ λεμβοδρομίαι. Εἰς τὸ ἀγώνισμα τῶν 2,800 μ. διὰ τετρακώπων λέμβων (*ἴδε καὶ σχετικὴν εἰκόνα*) ἔλαβον μέρος πέντε λέμβοι ἀνήκουσαι εἰς τοὺς Ἀλ. Χαλέβαν, Ἀνδρ. Μαλαβέταν, Ἀθ. Σιλιβέστρον, Ὅμ. Μπεχλιβάνην καὶ Ι Καλατζῆν. Ἐνίκησεν α΄. ὁ «Ἄρης» τοῦ Μαλαβέτα β΄. ἡ «Ἀλβανία» τοῦ Καλαντζῆ,καὶ γ΄. ὁ «Τίμιος Σταυρὸς» τοῦ Μπεχλιβάνη. Εἰς τὴν λεμβοδρομίαν τῶν 1800 μ. ἐνίκησαν κατὰ σειρὰν αἱ λέμβοι «Κύκνος» τοῦ Χριστοπούλου, «Στέφανος» τοῦ Κατσαροῦ καὶ «Μέλισσα» τοῦ Τσαμαντάνη. Εἰς τὸ ἀγώνισμα τῶν νυσσῶν α΄. ὁ Στ. Εὐαγγέλου, λεμβοῦχος καὶ β΄. ὁ μαθητὴς Σπ. Τραγανᾶς. Εἰς τὸ βάδισμα ἐπὶ ἀλειμμένου διὰ λίπους προβολέως νικᾶ ὁ Δ. Δροσινός. Τὰ χρηματικὰ βραβεῖα εἰς τοὺς νικητὰς ἀπένειμε ἰδιοχείρως ὁ νομάρχης κ. Γ. Παγανέλης, ἐπιδείξας ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἀγώνων, προτέφερε δὲ καὶ ὁ ἴδιος ἰδιαίτερα δῶρα εἰς τοὺς νικητάς.

Οὕτω [illegible] ἡμέρας ὡραίας ἀθλητικῆς ζωῆς.

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΜΑΣ

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

Ἡ «Ἠχὼ τῆς λίμνης» εἰδύλλιον ὑπὸ Λαδοπούλου. *«Τὸ τίμιο σπίτι»* δρᾶμα ὑπὸ Χαρλῆ *«Τὰ ἀπρόοπτα τῆς ἀπογραφῆς»*, φάρσα ὑπὸ Κολοκοτρώνη.

Καὶ τὰ τρία μονάπρακτα. Παρεστάθησαν τὴν ἰδίαν νύκτα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν «Νέαν Σκηνήν». Ἐκ τῶν τριῶν πιθανὸν νὰ ἐπαναληφθοῦν μονομερῶς «Τὰ ἀπρόοπτα» τὰ ὁποῖα χωρὶς ἄλλην ἀπαίτησιν ἤρεσαν ὡς ἀρκετὰ ἔξυπνη φάρσα μὲ βάτιν μίαν διπλῆν παρεξήγησιν... συζύγων. Τὸ εἰδύλλιον τοῦ κ. Λαδοπούλου πολὺ σκυθρωπὸν μὲ τὴν τρέλλην τῆς ὁποίας ἡ δυστυχία φαίνεται ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν δύο ἐραστῶν. Ἐν γένει ἐνέχει πολὺ τὸ παιδικὸν ἂν καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τὸ μονόπρακτον δραμάτιον προμηνύει ἄνθρωπον ἔχοντα ἰδέαν περὶ σκηνῆς. *«Τὸ τίμιο σπίτι»* ἐπιτυχέστατον ὡς εἰκὼν ἐκ τοῦ φυσικοῦ,ὄχι ὡς δρᾶμα ἀπὸ σκηνῆς παριστανόμενον. Κουράζει, ἐκνευρίζει. Ὁ καλλιτέχνης δύναται νὰ τὴν ἐμφυσήσῃ πνοὴν τοῦ ὡραίου καὶ εἰς τὰ τρυνερώτερα δράματα καὶ νὰ θέσῃ κάτι τι εἰς τὸ ἔργον του ὡς δικλεῖδα ἀσφαλείας ἐκ τῆς ὁποίας ἐξέρχεται τὸ ὑπερβάλλον τῆς κουράσεως, τῆς ἀνίας καὶ τῆς ἠθικῆς στενοχωρίας,διότι ἄλλως τε προστρέχει τις κάλλιον εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ μπουδρούμια διὰ νὰ λάβῃ τέτοιας ἐντυπώσεις, καὶ ἐκ τοῦ ἀληθοῦς πλέον. Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν καλὰ πάντες τὸ μέρος των.Σημειωτέα ἰδία ἡ σπανία ποικιλία τοῦ ταλάντου τῆς δεσποινίδος Κοτοπούλη εἰς τὰ δύο εἴδη τῆς τρέλλας τοῦ εἰδυλλίου καὶ τοῦ δράματος. Ἔπαινοι εἰς τὸν Κ. Σαγιώρ, τὴν ἀριστοτέχνιδα κ. Γαβριηλίδου,καὶ τὸν κ. Λεπενιώτην.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΥΒΕΛΗΣ

Φωτεινὴ Σάντρη *ὑπὸ Ξενοπούλου*

Ἡ ὑπόθεσις διόλου πρωτότυπος ἀλλ' ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ἡμέτερον περιβάλλον, ὅπου ἡ ἀπαγόρευσις τῶν συγγενικῶν γάμων, θεωρεῖται ἐκ τῶν βάσεων τῆς κοινωνικῆς ὑποστάσεως. Πρωτότυπος εἶναι μᾶλλον τὸ πρόσωπον τῆς πρωταγωνιστρίας, κόρη μὲ σοβαρὰν ἀγωγὴν καὶ ἰδίαν βούλησιν καὶ ἀρκετὴν ποίησιν, ἐναρμόνιον μῖγμα τοῦ ζακυνθίου καὶ ἀγγλοσαξωνικοῦ αἵματος τὸ ὁποῖον ῥέει εἰς τὰς φλέβας της, καὶ οὐδόλως χειραφετημένη τῶν παραδεδεγμένων ὑπὸ τῆς κοινωνίας, καθὼ ἡ φίλη της Ἰουλία ἡ ὁποία ἀντιθέτως περιφρονοῦσα ταῦτα, γίνεται εὐτυχής. Τὸ πρόσωπον τῆς Φωτεινῆς χαρακτηρίζει ἀδιάσπαστος ἑνότης ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐμφανίσεως της μέχρι τέλους καμμία ἀντίφασις οὔτε εἰς τὰς κινήσεις οὔτε εἰς τὰ λόγια της. Μόνον ὅτι καταντᾷ ἀκατάληπτον πῶς μία τοιαύτη νέα φθάνει νὰ ἀγαπᾷ ἐκεῖνον τὸν ξαδερφόν της κατὰ τοιοῦτον βαθμόν! διότι τὸ δρᾶμα πρέπει νὰ δικαιολογεῖ ὁπωσδήποτε ἓν σφοδρὸν πάθος ἐνώπιον τῶν θεατῶν εἴτε διὰ ψυχολογικῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων εἴτε διὰ λογους ἐσωτερικοὺς τοὺς ὁποίους ἐκμυστηρεύεται τὸ ἐρωτευμένον μέρος. Ἄλλως τε αὐτὴ ἡ προσωπικότης τοῦ ψυχροῦ μᾶλλον καὶ μπλαζέ Μαρίνου δὲν παρεστάθη τοιαύτη ἐπὶ σκηνῆς ὥστε νὰ δικαιολογεῖ τὸν σφοδρὸν ἔρωτα, ὥς τι ἀκατάσχετον,κεραυνοβόλον,ἀδικαιολόγητον πάθος! Εἰς τὸ διήγημα τὸ ὁποῖον δὲν ἐδιάβασα, ἴσως ἡ ἐξέλιξις καὶ ἡ δικαιολόγησις τοῦ ἔρωτος νὰ φαίνεται καὶ τότε πρέπει νὰ εἴπω ὅτι ὁ κ. Ξενόπουλος ἐλογάριαζε ὅτι ὁ ἀκροατής του θὰ εἶχε διαβάσῃ καὶ τὸ διήγημά του. Ὁπωσδήποτε, τὸ δρᾶμα τοῦ κ. Ξενοπούλου εἶναι τὸ καλλίτερον μέχρι τοῦδε πρωτότυπον τοῦ θέρους καὶ θὰ συγκαταλεχθῇ εἰς τὰ ἔργα τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς δραματικῆς τέχνης, τὰ ὁποῖα ἐσημείωσαν τὰ πρῶτα βήματα τῆς χειραφετήσεως τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς ἐκ τῶν ξένων ὑποθέσεων μιμήσεως καὶ τῆς περιττολογίας.

Ἡ κ. Κυβέλη Ἀδριανοῦ ἦτο πλέον εἰς τὸν ρόλον της καὶ δὲν συνετέλεσε ὀλίγον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ δράματος. Λυπούμεθα ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τὸ ἴδιο καὶ διὰ τὰ ἄλλα πρωτεύοντα πρόσωπα.

Μ. Κ.

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ
ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ,

Ἔχομεν τὸ παρατιθέμενον σχῆμα. Φέρει 9 πινάκια. Εἰς ἕκαστον πινάκιον θέλομεν γράψει ἕνα μόνον ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 9

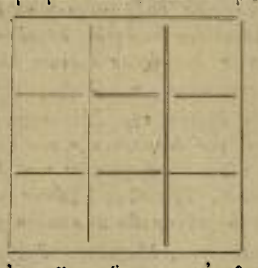

(καὶ ἅπαξ ἐννοεῖται ἕκαστον ἀριθμόν), οὕτως ὥστε ἀριθμοῦντες εἴτε καθέτως, εἴτε ὁριζοντιως, εἴτε χιαστὶ (λοξῶς δηλ.) νὰ εὑρίσκωμεν πάντοτε τὸν ἀριθμὸν 15.

Ζητεῖται τώρα τίνι τρόπῳ θὰ ἐγκατασπείρωμεν τὰ 9 ψηφία εἰς τὰ 9 πινάκια πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν ;

(Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Β. Γ. Παπαγεωργίου διμοδιδασκάλου Βραχνέικα)

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι 1ης Σεπτ. Ἑκάστη λύσις δέον νὰ συνοδεύεται μὲ δεκάλεπτον γραμματόσημον ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψει. Βραβεῖα θὰ δοθοῦν Α΄. Ἐτησία συνδρομὴ τῆς «Ἀληθείας. Β΄. δρ. 3. Γ΄. καὶ Δ΄. ἀνὰ δρ. 1.50.

Λύσις διαγωνισμοῦ 22 Ἰουνίου

(Ἡ διὰ τοῦ ποταμοῦ διάβασις τῶν τριῶν ἐρωτικῶν ζεύγων.)

Ἡ λύσις εἶνε ἡ ἑξῆς :

Πρῶτον αἱ δύο κυρίαι θὰ διέλθουν ἐκ τῆς μιᾶς ὄχθης εἰς τὴν ἄλλην. Εἶτα ἡ μία κυρία θὰ ἐπιστρέψῃ πάλιν μετὰ τῆς λέμβου ἐκ τῆς μιᾶς ὄχθης εἰς τὴν ἄλλην. Ἡ ἰδία κυρία θὰ παραλάβῃ καὶ τὴν τρίτην κυρίαν καὶ θὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην. Κατόπιν ἡ ἰδία κυρία ἐπιστρέφει τὴν λέμβον εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην ὅπου μένει παρὰ τῷ φίλῳ της. Εἰσέρχονται τότε εἰς τὴν λέμβον οἱ δύο ἄλλοι κύριοι καὶ ἔρχονται εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην ὅπου εἶνε αἱ φίλαι των. Κατόπιν ὁ δεύτερος κύριος καὶ ἡ φίλη του περνοῦν εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην ὅπου εἶνε ὁ α΄ κύριος μὲ τὴν φίλην του. Εἶτα ξαναπερνοῦν ἐκ τῆς ὄχθης αὐτῆς εἰς τὴν ἄλλην οἱ δύο κύριοι β καὶ α ἀφήνοντες τὰς φύλας των μόνας. Εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην ἔμεινε ὁ τρίτος κύριος μὲ τὴν φίλην του, ἥτις τώρα διὰ τῆς λέμβου ἔρχεται εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην καὶ παραλαμβάνει τὴν δευτέραν κυρίαν β καὶ τὴν φέρει εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην πρὸς τὸν φίλον της. Κατόπιν ἡ ἰδία κυρία ξαναπερνᾷ εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην καὶ παραλαμβάνει καὶ τὴν ἄλλην κυρίαν καὶ τὴν φέρει πρὸς τὸν φίλον της. Οὕτω ἐπέρασαν καὶ τὰ τρία ἐρωτικὰ ζεύγη χωρὶς ἡ φίλη κανενὸς ἐκ τῶν κυρίων νὰ μείνῃ μόνη μὲ τὸν φίλον τῶν ἄλλων.

Λῦται

Ἰω. Πατακάκης *Ἀθήνας*. Μόρς *Λεχαινά*. Ἰω. Σπυρόπουλος *Σαχάρω*. Ν. Οἰκονομίδης *Ἀθήνας*. Γ. Δημητρέλης *Ἀθήνας*. Ἰω. Καραγιάννης *Πειραιεύς*.

Παραπλησίας λύσεις ἔστειλαν οἱ ἑξῆς :

Ἀνδ. Παπανικολόπουλος *Ἀμαλιάς*. Γ. Β. Βαλσαμίδης *Ἀλεξάνδρεια*. Ἀνδρομέγας Κ. Κωνσταντινίδης *Ἀθῆναι*. Βασίλ. Γ. Παπαγεωργίου *Βραχνέικα* (Πατρῶν), Σπυρίδων Μ. Σβορῶνος *Σουέζ*. Εὐσέβιος Κηπουργός *Λαῦρα*. Γαλαζοδαίμονας *Λαμία*. Ὁ ἐρωτευμένος νέος *Λαμία*. Γ.Γ. Μιχαλακέας Εὐγενία Φιοράκη *Σῦρος*. Ἰω. Ζήρας *Κυπαρισσία*. Ἰ. Δέδες *Μέγαρα* Λ. Θ. Λαμπρόπουλος *Ἀθῆναι*. Δ. Π Ζαφειρόπουλος *Παροικία (Πάρου)*. Φώτιος Γιαννόπουλος *Ἀλεξάνδρεια*. Κ. Χ. Κοντογιάννης *Ἀθήνας*.

Λύσις διαγωνισμοῦ 29 Ἰουνίου

Λύσις. Αἱ δύο μητέρες εἶνε μήτηρ καὶ θυγάτηρ ἀλλ' ἡ θυγάτηρ ἔχει τέκνον. Ἑπομένως καὶ ἡ μάμμη ἐπέρασε μὲ τὸ τέκνον της (τὴν ἄλλην μητέρα δηλαδὴ) καὶ ἡ θυγάτηρ της μὲ τὸ ἰδικόν της. Ἄρα ἦσαν τρεῖς μάμμη, θυγάτηρ, ἔγγονος.

Λῦται

Ἀναρ. Λ. Καγιάφας *Πάτραι*. Θωμᾶς Βαρθολομαῖος *Πύργος*. Ἑλένη Ἰω. Σπυλιοπούλου *Ζευγολατεῖον* Αἰγίου. Χρ. Μπαρλᾶς *Λευκάς*. Δ. Α. Στεργιόπουλος *Φάρσαλα*. Θ.Γιατρᾶκος*Σπάρτη* Εὐγενία Φιοράκη *Σῦρος*. Λ. Σπυρόπουλος *Ζαχάρω*. Ἀλεξ. Ν. Οἰκονομόπουλος *Ἅγιος Βασίλειος* (Πατρῶν).

Τὰ βραβεῖα

Γενομένης κληρώσεως μεταξὺ τῶν λυτῶν τῶν διαγωνισμῶν τοῦ Ἰουνίου τὰ ἐξ βραβεῖα ἔλαβον οἱ ἑξῆς :

Αον *Λάμπρος Θ. Λαμπρόπουλος* (*Ἀθῆναι*), ἑξάμηνος συνδρομὴ «Ἀληθείας».

Βον *Λουΐζα Σταματιάδου* (Πάτραι) τρίμηνος συνδρομὴ «Ἀληθείας».

Καὶ οἱ κάτωθι ἀνὰ μηνιαίαν συνδρομήν.

Γ. Β. Βαλσαμίδης (Ἀλεξάνδρεια). *Ἰω. Πατακάκης* (Ἀθῆναι). *Παῦλος Γ. Μαρῖνος* (Ζάκυνθος). *Θ. Γιατρᾶκος* (Σπάρτη).

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ τ' ἀποτελέσματα τῶν διαγωνισμῶν τοῦ Ἰουλίου.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ.

Θρίαμβον κυριολεκτικῶς κατήγαγεν ἐν Αἰγύπτῳ ὁ ΜΕΓΑΣ ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΚΟΣΜΗΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ἐν Καΐρῳ τῶν κ. κ.

ΒΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣ. ΡΑΠΤΗ

Τὰ ἀνοιγόμενα καταστήματα εἰς τὰ νέα κτίρια τῶν Βάκφ ἐν τῇ κεντρικωτάτῃ πλατείᾳ Ἀτάμπα ἐλ Κάντρα ἐνεπιστεύθησαν τὴν διακόσμησίν των εἰς τὸν ἄνω μοναδικὸν ἐν Αἰγύπτῳ οἶκον.

Ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ νεωστὶ ἀνοιγόμενα καταστήματα καὶ τὰ ἀνακαινιζόμενα ἐκ τῶν παλαιῶν μόνον εἰς τοὺς ἄνω καλλιτέχνας κ. κ. **ΒΡΕΤΟΝ καὶ Β. ΡΑΠΤΗΝ** ἀναθέτουσι τὴν διακόσμησίν των. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται οἱ ἐπιθυμοῦντες ἵνα αἱ οἰκίαι των καταστῶσι *χάρμα ἰδέσθαι* καταζητοῦσι τὰ ἐν τῇ λεωφόρῳ **Μοχάμετ Ἄλυ** καταστήματα τοῦ *Ἀθηναϊκοῦ Κοσμηματογραφικοῦ Οἴκου ἐν Καΐρῳ.*

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν *ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Τρίτην *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλοι*, **Θεσσαλονίκην**

Τρίτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἀγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον,Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.*

Πέμπτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.*

Σάββατον *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Δευτέρα *ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.*

Κυριακὴν *ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σῦρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.*

Πρακτορεῖα. *Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.*

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ πρακατοβολὴν Δραχ. 15.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

4 1/4 %

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ „ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ„